

DECEMBER 2021

HET MAGAZINE VOOR (OUD)LEDEN VAN HET REGIMENT EN 42 BATALJON LIMBURGSE JAGERS | OPGERICHT 23.11.1813



# DE LIMBURGSE JAGER



*Watersnood in Limburg*

*Hammelburg*

*Cambrian Patrol*

*SVRLJ*



## COLUMNS

- 03** Voorwoord regimentscommandant
- 50** Nawoord voorzitter Stichting RLJ

## NVHR

- 04** Beëdigingen, Limburgse Jager van verdienste, afscheid gouverneur Bovens, De koning op bezoek, Van Wiggen Trophee, bezoek uit Litouwen
- 49** Afscheid kapitein Martens

## OP OEFENING

- 10** B-Cie - Hero of Hammelburg?
- 12** B-Cie - Hammelburg Hunter
- 15** C-Cie - Ascending Eagle
- 19** D-Cie - Cambrian Patrol

## SRLJ

- 28** Afscheid

## SVRLJ

- 26** Limburgse Jagers in beweging

## OP MISSIE

- 30** De slag om Chora
- 33** Evacuatie tolken Kabul
- 35** LBJ 1e klasse Frank Janssens

## HISTORIE

- 38** Oorlogsvrijwilliger Hans Bachra
- 41** Klaver Go Go

## TRADITIES

- 44** Nederlandse dapperheidsonderscheidingen

## 51 BESTUUR EN AFDELINGEN

### COLOFON

Artikelen en foto's: zie artikelen  
Redactie: Marijn Verbaant, Nico Vroom, Mark Schaap  
Opmaak: Ben Janssen  
Druk: drukkerij Gijsemberg - Maasmechelen - [www.gijsemberg.be](http://www.gijsemberg.be)  
Voorzijde: Oefening Hammelburg, Mark Schaap  
Binnenzijde: Oefening Ascending Eagle, Ccie  
Achterzijde: Nieuw ornament Museum YPR Bcie, Herman Pook







**“EEN GROTE  
VERScheidenheid  
aan verscHillende  
OPDRACHTEN.”**

Tekst | luitenant-kolonel R (Ron). J. Plender  
Commandant Regiment Limburgse Jagers en 42 Painfbat LJ

Beste Regiments- en Bataljonsgenoten,  
belangstellenden voor ons Regiment

We zitten aan het eind van kalenderjaar 2021. De tijd heeft niet stilgestaan en de laatste uitgave van de Limburgse Jager in 2021 is wederom gevuld met een mooie mix van lezenswaardige artikelen over activiteiten binnen ons Bataljon en Regiment. De diversiteit aan onderwerpen toont aan dat ons Bataljon maar ook zeker het Regiment springlevend zijn, en dat doet mij als Regimentscommandant bijzonder deugd.

42 BLJ heeft het afgelopen half jaar op diverse sporen wederom haar visitekaartje afgegeven. De inzetten en oefeningen variëren van het ondersteunen van de Limburgse bevolking, het opwerken in een multinationale omgeving naar de missie eFP, het deelnemen aan diverse wedstrijden zoals de van Wiggen trofee of de Cambrian Patrol als ook het versterken van de groepsbinding door grensverleggende activiteiten.

Al met al een grote verscheidenheid aan verschillende opdrachten, in een tijd die nog steeds gekenmerkt wordt door COVID

en personeelstekorten. De resultaten liegen er niet om en ik ben hier dan ook bijzonder blij mee. Maar naast het feit dat ik blij ben, ben ik voornamelijk trots dat ik mag werken met de mensen die dit mogelijk maken. Deze resultaten zijn alleen mogelijk door het adaptieve vermogen van de mensen binnen dit bataljon.

Dezelfde adaptiviteit zie ik terug binnen het Regiment. Er zijn stappen gemaakt in het verbeteren van de Regimentsstructuur door het verbinden van de VVRLJ en de SRLJ in de Stichting & Vereniging Regiment Limburgse Jagers. De transitiecommissie die dit mogelijk gemaakt heeft dank ik dan ook voor al hun inspanningen. Ook hier maakt de mens het verschil.

Al met al denk ik dat de redactie er wederom in geslaagd is om deze editie van ons Regimentsblad weer te vullen met interessante artikelen. Maar zonder andere mensen tekort te doen wil ik mijn dank uitspreken aan oud Regimentscommandant en scheidend voorzitter van de SRLJ, Lkol bd. Nico Vroom. Nico, de afgelopen

30 jaar heb je je ingezet voor het Regiment. Voor mij in de dubbelfunctie als Regiments- en Bataljonscommandant ben je van enorme waarde geweest in het dienen voor de leden van het Regiment. Dank je wel voor al jouw inspanningen.

Rest mij u allen veel leesplezier toe te wensen en natuurlijk een fijne jaarwisseling.

Voor Elkaar, Altijd.

## BEEDIGINGEN

Op 11 juli en 20 oktober is, de Familie de Jager of te wel, 42 BLJ met 42 nieuwe leden uitgebreid. Was de beëdiging op 11 juli nog besloten ivm de pandemie, de eed of de gelofte werd op 20 oktober door 31 jagers uitgesproken eindelijk weer ten overstaan van hun familie en/of vriendin.

Het is de belangrijkste dag voor iedere beroepsmilitair om die eed of gelofte op het vaandel af te leggen. De trouw aan de Koning als Staatshoofd te zweren cq beloven, de wetten te gehoorzamen en zich te onderwerpen aan de Krijgstucht maakt hem tot een volwaardig lid van de Krijgsmacht, de zwaarmacht van de staat.

Welkom alle nieuwe Jagers.

## LIMBURGSE JAGER VAN VERDIENSTE

Op 18 juli jl heeft de Regimentscommandant tot verrassing van Adjudant bd Marijn Verbaant hem benoemd tot Limburgse Jager van verdienste. Niet alleen zijn inzet als Regimentsadjudant, maar ook zijn onvermoeibare activiteiten als Secretaris voor de Vereniging Veteranen van ons Regiment zijn hier debet aan.

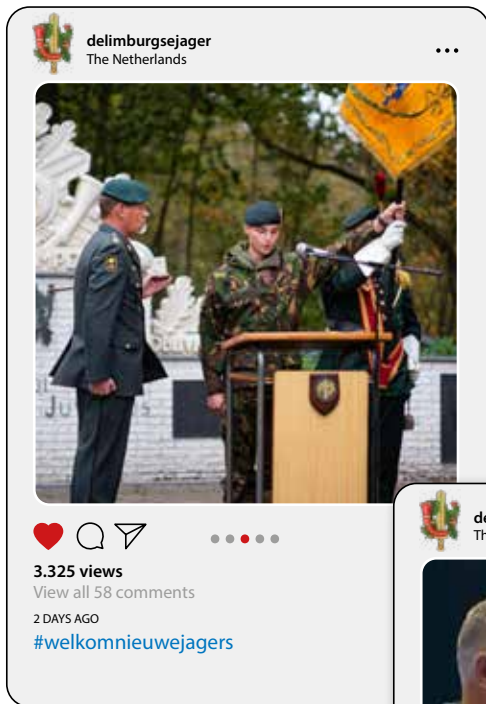
Aan de bestuurlijke samenvoeging van de Stichting en Vereniging heeft hij een grote bijdrage geleverd. Hij zal nu verder bestuurslid zijn voor alle communicatie uitingen in de nieuwe organisatie.

## AFSCHEID GOUVERNEUR BOVENS

Op donderdag 16 september zijn de Regimentscommandant en Regimentskapitein aanwezig geweest op het afscheid van de heer drs. Theo Bovens. Hij was Commissaris van de Koning in de provincie Limburg in de periode 2011-2021. Door zijn grote belangstelling voor het Regiment en bataljon is de hechte band tussen het Regiment en de provincie versterkt.

Naast zijn aanwezigheid bij diverse ceremonieën, als de onthulling van ons monument wat hij samen met de RegC deed en de opening van de Historische Collectie, was hij ook te gast bij de CCie in Irak. Voor zijn grote betrokkenheid is hij benoemd tot Limburgse Jager van Verdienste.

Namens het hele Regiment heeft de RegC om hem nogmaals bedanken voor zijn inzet en verdienste een ingelijste foto van ons vaandel aangeboden.





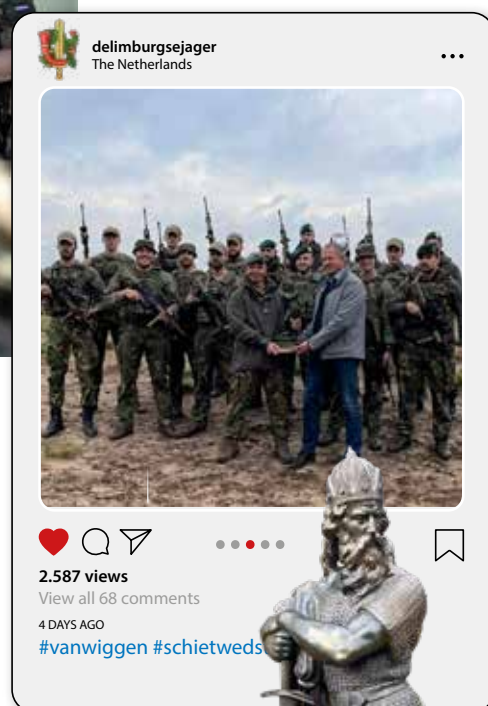
## DE KONING OP BEZOEK

Op vrijdag 11 juni jl bracht Koning Willem Alexander een bezoek aan de 13 brigade. Tijdens dat bezoek maakte hij onder andere kennis met ons RAS peloton. Door leden van het peloton werd de Koning geïnformeerd over de mogelijkheden van de Remote voertuigen, die worden beproefd, als ook de diverse dronesystemen. Daarmee kreeg de Koning inzicht, hoe de landmacht innoveert met nieuwe systemen op het gevechtveld.



## VAN WIGGEN TROPHEE

Op 15 oktober haalden teams van 42 BLJ De van Wiggen Trofee binnen. Deze trofee kan men verdienen door een krijgsmacht brede Colt C7/C8 schietwedstrijd te winnen. Vier teams gevuld met Limburgse Jagers deden dit jaar mee. Twee teams behaalden de top 10, waarvan een team tweede werd. De gezamenlijke team effort bracht genoeg punten op om de trofee mee naar Oirschot te nemen. Zo zetten we kracht achter de leus: 'Voor Elkaar, Altijd!'



## BEZOEK UIT LITOUWEN

Generaal van der Laan, Nederlands hoogste NL vertegenwoordiger bij de NAVO, en zijn Litouwse collega generaal Baltrėnas waren woensdag 11 november op bezoek bij BLJ. Ze kwamen kijken bij en praten met de Bravo Compagnie. Komend jaar gaan de Bulldogs op uitzending naar Litouwen, Na te zijn geïnformeerd over onze eenheid, gaf Generaal Baltrėnas de Bulldogs uitleg over de situatie in Litouwen.

# WATERSNOOD IN LIMBURG

Tekst | ACie/Adelante - Foto's | Stuart de Vries (13 Brig) Mark Schaap (42BLJ)

**Defensie schiet Zuid-Limburg te hulp. Dit deel van de provincie heeft te kampen met enorme wateroverlast en het ergste moet volgens de weersvoorspellingen nog komen. De militaire steunverlening gebeurt op verzoek van de Veiligheids-regio Zuid-Limburg.**

Het stijgende water van de Geul bij Wijlre. Campings zijn er al ontruimd. Ze kunnen voor verschillende activiteiten worden ingezet, zoals het vullen van zandzakken, het begaanbaar maken van straten en herstelwerkzaamheden. 4-tonners zorgen voor transportmogelijkheden op plekken waar civiele voertuigen door het hoge

**“Het giet onophoudelijk...”**

water niet meer kunnen komen. Militairen voeren desgewenst ook evacuaties uit. André Pronk uit Gulpen vindt de hulp van Defensie niet verkeerd. “Het giet onophoudelijk. Ik hoor hier constant talloze sirenes, maar de Brandweer kan het niet meer aan. Steeds meer wegen in de omgeving zijn onbegaanbaar. Campings aan De Geul bij Wijlre zijn vanwege het stijgende water al

ontruimd. Hier staat nu ook De Gulp op het punt te overstromen. Wat een ellende allemaal. Het is echt fantastisch dat militairen komen helpen. “Vooralsnog zet Defensie gedurende 24 uur bijna 70 militairen in. Ze zijn afkomstig van 13 Lichte Brigade uit Oirschot.

## INZET IN ONZE “EIGEN” PROVINCIE

14 juli 2021 was door het heersende corona-virus het eerste bataljons appel in ruim een jaar. De reden dat het bataljon aangetreden stond was de beëdiging van onze nieuwe Limburgse Jagers. Na de beëdiging ging al snel het gerucht rond dat Zuid-Limburg dusdanig onder water zou staan dat hulp van Defensie nodig was. Om half vier kwam de bevestiging, BLJ moest 70 man leveren die zo snel mogelijk richting Limburg zouden verplaatsen om daar ingezet te worden tegen de watersnood.

Om zes uur stond de eerste shift met al zijn spullen klaar om richting Zuid-Limburg te vertrekken. Vervolgens ging iedereen met de juiste informatie op pad.

## VULLEN ZANDZAKKEN EN PLAATSEN

Aangekomen op locatie in Zuid-Limburg werd de taakverdeling helder en de laatste voorbereidingen getroffen. 48 man zouden



In deze dagen gaan onze gedachten uit naar alle die lijden en leden onder de watersnood.

Regi Limburgiae Juventus  
‘Voor elkaar, altijd!’







richting de zandzak vullocatie in Elsloo gaan, twee groepen van acht man zouden initieel naar Mechelen en Hoensbroek gaan, daarnaast was er nog een element die ingezet werd voor het evacueren en afvoeren van mensen uit meerdere verzorgingstehuizen, waar onder meer die van Valkenburg.

In Elsloo konden de Limburgse Jagers terecht bij het bedrijf Dirix. Hier stonden duizenden zandzakken klaar die gevuld moesten worden om alle locaties met noodsituaties te voorzien van voldoende zandzakken. In koppels van drie man is de hele nacht op locatie doorgewerkt in de regen. Een vent hield de zandzakken open, de tweede schepte het zand erin en de derde knoopte ze dicht en plaatste ze in de laadbak. Tot zeven uur de volgende ochtend is er onafgebroken door gewerkt op locatie om laadbakken te vullen met duizenden zandzakken.

Beide groepen in Mechelen en Hoensbroek werden opgevangen door het Waterlandschap van Zuid-Limburg om daar de instructies te ontvangen over locaties waar de zandzakken geplaatst moest worden. Voor een hoop huishoudens was het al te laat en was de begane grond veranderd in een snelstromende rivier, waarbij het water via de achterdeur naar binnen kwam en door de kieren van de voordeur weer de hoofdstraat van het dorp op stroomde. De huizen die nog droog stonden, en grensde aan het stijgende water, werden allemaal

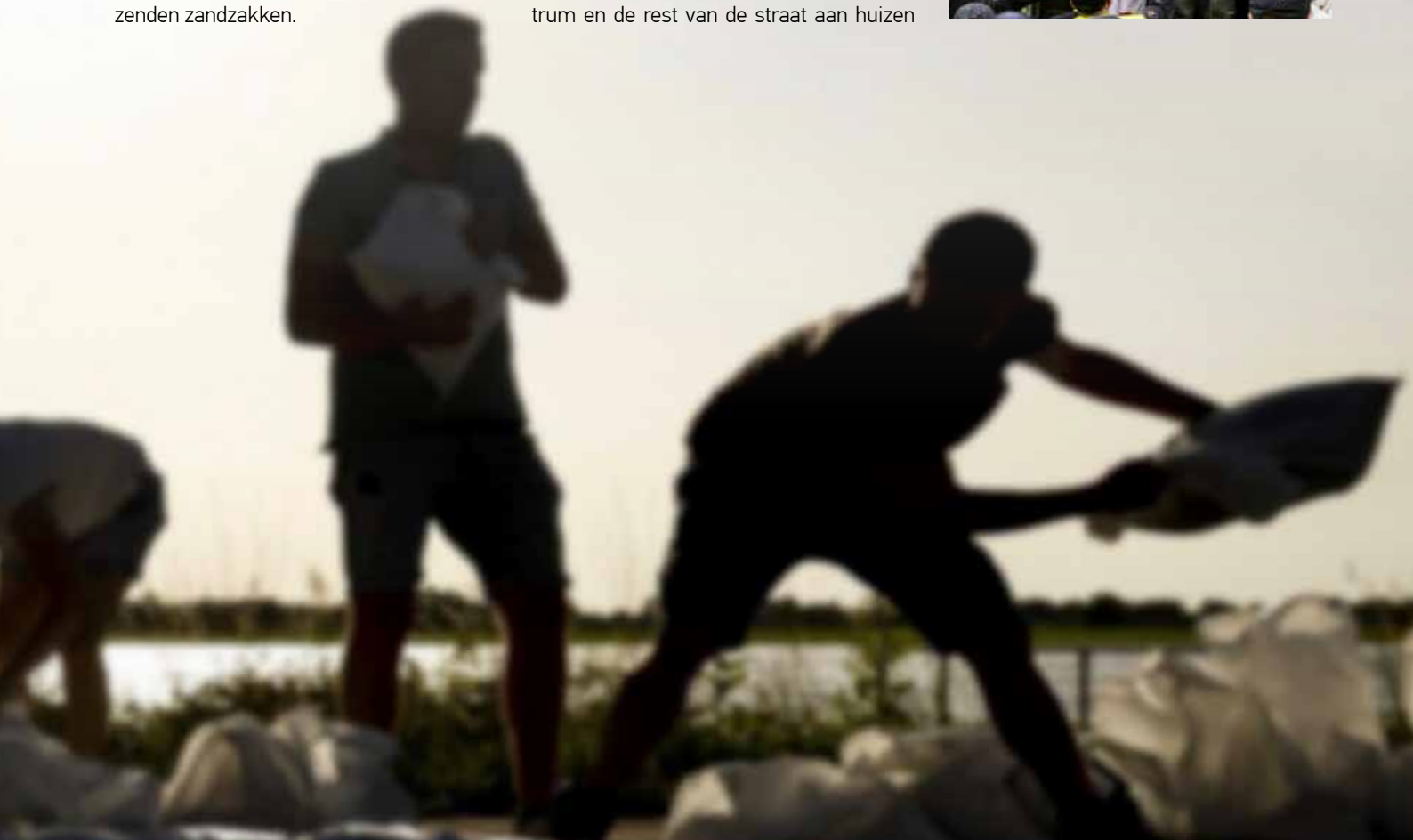
**“Civiele hulpdiensten hadden niet de middelen om deze evacuaties uit te voeren.”**

voorzien van zandzakken voor de deuren en kelders om het water buiten te houden. Rond middernacht kregen beide groepen de opdracht om naar Schinnen te verplaatsen en daar ook zandzakken te plaatsen. Hier zijn onder andere de brandweerkazerne, een basisschool, een vrijwilligerscentrum en de rest van de straat aan huizen

voorzien van zandzakken. Rond vier uur in de nacht waren beide groepen hier gereed en verplaatste ook zij naar Elsloo om te helpen met het vullen van zandzakken.

**EVACUEREN VAN VERZORGINGSHUIZEN**

Het derde element moest met viertonniers steunen in het evacueren van verzorgingstehuizen. Hier zag je direct het resultaat van wat de steun van Defensie kan betekenen bij nationale inzet in crisis situaties. Civiele hulpdiensten waren aanwezig, maar hadden niet de middelen >>





van hun shift werden de laatste Limburgse Jagers afgelost en zat de inzet in Zuid-Limburg voor BLJ er op.

In deze 48-uur durende inzet van BLJ in Zuid-Limburg is door alle compagnieën veel werk verzet. Van het daadwerkelijk ingezet worden tot het continue stand-by staan, werd het dagelijkse werk van alle eenheden tijdelijk stil gezet voor de nationale inzet in Zuid-Limburg. Door onze inzet zijn huishoudens droog gebleven, verzorgingstehuizen geëvacueerd, duizenden zandzakken gevuld en civiele hulporganisaties in staat gebracht hun werk uit te kunnen voeren. Ondanks dat wij allemaal meer hadden willen doen, kunnen wij als BLJ trots zijn op onze steun in Zuid-Limburg



## “Een surreële ervaring...”



### OPRUIMEN

Na hulpnood hoort ook opruiming. Vandaag zijn Limburgse Jagers terug gegaan naar Limburg om te helpen de nooddammen op te ruimen en de waterstroom te controleren.

om deze evacuaties uit te voeren. De hulp was hier niet alleen hoog nodig, maar ook direct tastbaar. Oudere die tot aan hun middel in het water zitten te wachten om geëvacueerd te worden, omdat zij zelf niet in staat zijn zich te verplaatsen, zaten te springen om de hulp van Defensie.

Rond de lunch op donderdag arriveerde de tweede shift met Limburgse Jagers die de werkzaamheden zouden overnemen. Voor hun gold dezelfde taakverdeling als de eerste shift. Doordat veel locaties al twee dagen overstroomd waren, was hun shift vooral gefocust op het voorkomen van dijkdoorbraken om het verder onderlopen van Zuid-Limburg te voorkomen. Onder andere langs de A2 moest een wel gedicht worden om het doorbreken van een dijk te voorkomen. Een goede 30 uur na de start



Voor Limburgse Jager Deveny is het de 2e keer in nog geen week tijd dat ze in het getroffen gebied staat. Dit keer gelukkig met een droog pak. Een surreële gewaarwording. “Ik ben donderdag en vrijdag ingezet in onder meer Meerssen en Elsloo”, vertelt Deveny. Daar was de situatie naar wat ik weet vergelijkbaar met hier. Op televisie zie je wel hoeveel water er is, maar als je er zelf tot aan je heupen in stapt denk je wel: die mensen zijn écht veel spullen kwijt. Heel zielig. We hebben gelukkig ons steentje kunnen bijdragen, onder andere met het evacueren van bewoners uit verzorgingshuizen. Heel bijzonder om hier vandaag weer terug te zijn. Dan zie je toch







dat het werk wat we gedaan hebben, niet voor niks is geweest. De mensen zijn allemaal zo dankbaar.”

### ADELANTE TE HULP GESCHOTEN

Zeventien sterke mannen van het verkenningspeloton 42e Bataljon Limburgse Jagers, arriveerden op 3 augustus bij Adelante, een zorgcentrum voor Kinderrevalidatie, Speciaal Onderwijs & Wonen, in Houthem (gem Valkenburg). Deze mannen uit de De Ruyter van Stevenickkazerne in Oirschot hadden zich gemeld bij de vrijwilligerscentrale van gemeente Valkenburg a/d Geul. Hun oorspronkelijke plan om naar Wales te gaan voor een training kon niet doorgaan i.v.m. de coronamaatregelen. Ze kwamen graag helpen in ons door watersnood getroffen gebied. In rap tempo werden kasten afgebroken en linoleum-

vloeren weggetrokken. De containers werden in hetzelfde tempo gevuld. Die mannen weten van aanpakken.

Deze hulp kwam ontzettend goed van pas. Op deze manier kunnen we sneller gaan werken aan het herstel van onze locatie. Ze zijn ons die week nog aardig wat uren behulpzaam geweest. Kijk mee naar enkele beelden, die we ter plekke hebben gemaakt. Naast deze hulpinzet werd door het peloton in de heuvelachtige omgeving nog gewerkt aan hun conditie voor de zware test Cambrian Patrol in Wales, waarover een ander artikel in dit blad gaat.

Hun inzet was ook burgemeester Daan Prevoo van Valkenburg opgevallen. Hij ontving de groep bij het gemeentehuis en bood als dank hen de vlag van Valkenburg aan.



**“Die mannen weten van aanpakken.”**





**“Klaar voor Litouwen.”**

## OPERATIE BULLDOG STRIKE

Tekst en foto's | Mark Schaap

**Het Bravo-team heeft op dit moment het basis X traject voor eFP 2022-1 afgerond. Gedurende het basis X traject heeft het Bravo-team deelgenomen aan een aantal grote oefening zoals een defensieve oefening NIV IV in Budel, de NIV V Certifex in Guz Altmark, de NIV V defensieve oefening in Hammelburg en in het bijzonder de LFX NIV IV op SOB. Tijdens het basis X traject is er in verschillende gebieden hard gewerkt en getraind, mede hierdoor is het team gereed voor zijn inzet in Litouwen.**

In juni heeft het gehele Bravo-team deelgenomen aan de schietoefening Bergen (SOB) II. Deze oefening begon met een quarantaineweek in het Van Der Valk hotel Eindhoven, waarna wij zijn afgereisd richting kamp Horsten in Duitsland. Bij aankomst zijn wij direct begonnen met het oefenprogramma. Dat programma

genaamd Bulldog Strike. Een schietoefening in deze hoedanigheid heeft al langere tijd niet plaatsgevonden op de SOB. Het was voor ons een mooie kans om als compleet team op dit niveau te trainen.

Operatie Bulldog Strike was een NIV IV LFX op baan 9 van de SOB. Het doel voor

**“Een mooie kans om als compleet team op dit niveau te trainen.”**

bestond uit een week trainen en certificeren op NIV III met als kers op de taart in de tweede week een NIV IV LFX oefening

het Bravo-team was om de vijandelijke commandopost uit te schakelen. Onze eigen troepen en de vijandelijke com-

mandopost werden gescheiden door twee bruggen, een voertuigbrug en een infanterie loopbrug. De voertuigbrug lag in open terrein en was bemijnd, de infanterieloopbrug lag in bebost gebied en was omgeven met prikkeldraad. Om bij de vijandelijke commandopost te komen moesten beide bruggen genomen worden.

De dag begon met een demonstratie van eenheid 6. Zij hadden de opdracht om vanaf de voertuigen middels Spikerakketten twee vijandelijke pantservoertuigen uit te schakelen. Aansluitend aan de demonstratie begon het scenario. Eenheid 5 had de opdracht om via het bos richting de infanterie loopbrug te verplaatsen en deze veilig te stellen met behulp van de genie. Tijdens deze verplaatsing stuitte eenheid 5 op lichte vijandelijke weerstand. Uiteindelijk wist eenheid 5 de infanterieloopbrug te nemen door middel van een Bangalore. Vervolgens stootte de eenheid direct door richting het nabijgelegen dorp en schakelde hier de vijandelijke weerstand uit. Door deze actie kon de vijand geen directe invloeden uitoefenen op de voertuigbrug die eenheid 4 en 6 gingen nemen.







Nadat eenheid 5 zijn actie had uitgevoerd en eenheid 4 en 6 de doelen in de diepte hadden uitgeschakeld konden zij voorwaarts richting de voertuigbrug. Hier hebben zij met behulp van de genie de mijnen geruimd en een bruggenhoofd gebouwd. Dit was essentieel want via de voertuigbrug konden de andere voertuigen bijtrekken bij de organieke eenheid. Nadat het bruggenhoofd geslagen was kon de mortiergroep bijtrekken bij eenheid 5 om daar stelling in te nemen en samen met de snipers doelen in de diepte aan te grijpen.

Nu het bruggenhoofd uitgebouwd was en alle eenheden in uitganstelling stonden om doelen in de diepte te bestrijden stootte eenheid 4 en 6 door naar de vijandelijke commandopost. Door de snelheid in handelen en de goede samenwerking tussen

de eenheden was de vijandelijke commandopost snel in onze handen. Omdat wij een tegenaanval verwachtte van de vijand richtte wij met het gehele team een consolidatie in richting noordoost. Welke wij wisten af te slaan met een massale compagnies vuuroverval. Mede hierdoor kon de vijand zijn verloren gebied niet heroveren en hebben wij als Bravo-team een succesvolle operatie uitgevoerd.

Operatie Bulldog Strike was voor het gehele Bravo-team de eerste keer dat wij gezamenlijk operationeel waren. Eerder hadden wij elkaar al in actie gezien, maar nog niet in gezamenlijk verband. Nu konden wij ook daadwerkelijk van dichtbij zien en ervaren hoe bijvoorbeeld een mortiergroep in stelling kwam en welke effecten zij konden uitbrengen. Dit was buiten de

tactische ervaring ook een goede boost voor de mind-set van de manschappen. Operatie Bulldog Strike was voor het team een succesvolle ervaring waarbij de basis is gelegd voor de rest van het opwerktraject.

**“Dit was ook een goede boost voor de mind-set van de manschappen.”**







# HAMMELBURG HUNTER

Tekst en foto's | Mark Schaap

In juni is het Bravo-team gestart met het laatste deel van het opwerktraject voor de uitzending Enhanced Forward Presence (eFP) 2022-1, met als focus het trainen op niveau IV. In deze periode heeft het team onder andere een niveau IV Live Fire Exercise (LFX) op de schietoefening Bergen (SOB), een niveau IV defensieve oefening in Budel en een niveau V certificering in Güz Altmark gedaan. Als laatste grote oefening voor onze inzet in Litouwen stond er twee weken Hammelburg op de planning, waarin we het geleerde nog eenmaal in de praktijk gingen brengen.

De laatste keren dat de compagnie in Hammelburg was, werd gevochten tegen onze eigen ACie en Ccie. De verhalen hierover zijn meteen aan alle nieuwe jongens binnen de compagnie verteld, dit waren er ondertussen een hele hoop. Toen bekend werd dat we ditmaal wederom tegen de ACie en elementen van de DCie gingen vechten stond iedereen meteen op scherp. Aangezien we twee weken eerder nog talloze Duitse eenheden met Leopards, Marders en Fuchsen hadden uitgeschakeld moest dit een te klaren klus zijn als opgewerkt team.

## DEPLOYMENT

De eerste twee dagen in Hammelburg stonden in het teken van deployment en voorbereidingen. Op woensdag werd begonnen met praktijkoefendagen die de eenheden zelf hadden gepland. De compagniestaf sloot zich vanaf die dag op in een ondergrondse bunker om vanuit daar de commandovoering te doen voor het grote scenario in de tweede week. Onder leiding van het bataljon hebben EHD4 en EHD5 twee dagen tegen elkaar gevochten, waarbij verdediging en aanval afgewisseld werden tussen de pelotons. EHD6 en het FST hebben ook onder leiding van het bataljon geoefend.

De eerste werkweek werd op vrijdagavond goed afgesloten met een welverdiende bataljonsbarbecue, iets wat we als bataljon helaas heel lang niet hebben kunnen doen. Later op de avond werd er, met halve

liters Duits bier in voldoende aantallen, nog een heuse overall hang wedstrijd gevoerd tussen de eenheden en compagnieën. Op de zaterdagochtend werd direct begonnen met de bevelsuitgifte en de voorbereidingen voor operatie "Goose Hunt", het meerdaagse scenario wat voor het Bravo-team al op zondagochtend zou beginnen. Hierin lag voor ons als team de taak om de vijand voor minimaal 48u te vertragen, zodat er een op brigadeniveau een tegenaanval kon plaatsvinden.

## HERO OF HAMMELBURG

Op zondagochtend werd het gehele team in alle vroegte nog toegesproken door de compagniescommandant, waarin hij kratten bier beloofde aan degenen die vijandelijke verkenners krijgsgevangen zouden nemen. Ook daagde hij eenieder uit om het beste uit zichzelf te halen en zo kans te maken op de prestigieuze eretitel van



"Hero of Hammelburg". De opdracht van de compagniescommandant was duidelijk: de vijand gaat niet het einde van ons vak halen. Dit moesten we realiseren door de verdediging te voeren met een offensieve mindset. Wij moesten continu het initiatief van de vijand overnemen en hun verslijten en binden zonder zelf gebonden te raken. Met al dit in het achterhoofd trok het gehele Bravo-team het zware en heuvelachtige terrein in dat het oefengebied Hammelburg kenmerkt. De rest van deze dag stond in het teken van voorbereidingen, het verkennen en inrichten van de sector.

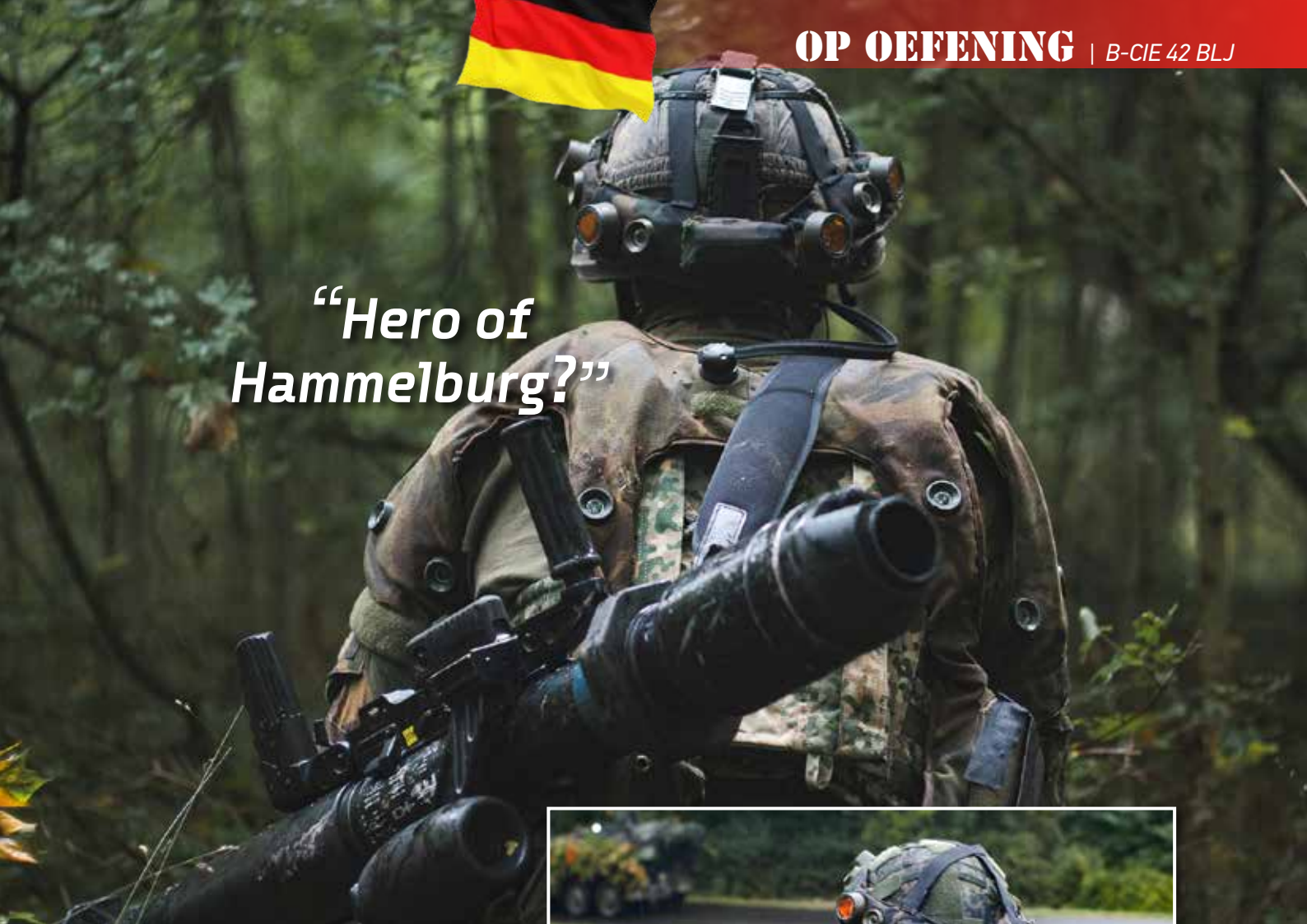
## INZET VIJANDELIJKE GEVECHTSVERKENNING

Op maandagochtend kwamen alle ondercommandanten nog eenmaal bij elkaar om de laatste bijzonderheden door te spreken. Tijdens deze terugkoppeling besloot de vijand echter zijn aanval al in te zetten met hun gevechtsverkenning. Dit werd direct gemeld vanuit de door EHD6 betrokken combat outpost (COP), die net als in Güz uiterst effectief was. Deze COP zorgde er samen met het FST en de Mikeys voor dat de rest van de commandanten zo snel mogelijk bij hun troepen konden komen om vanuit daar het gevecht aan te gaan. Helemaal voorin zat EHD4 met vier opstellingen, ondersteund met een reserve van-





## “Hero of Hammelburg?”



uit EHD6, met als taak een block. Het lukte deze eenheden door een combinatie van deze block, direct vuur en indirect vuur om de meerdere aanvalsgolven van de vijand continu met succes af te slaan. In de avond werd het plan enigszins gewijzigd. EHD5 nam ook positie in de voorste linie om de dag erna samen met EHD4 schouder aan schouder de vijand tegen te houden. De dinsdag kwam de vijand wederom voorwaarts, maar nu in grotere getalen en op andere manieren, voornamelijk te voet. Met onze kleine fireteams in combinatie met het onoverzichtelijke terrein waren we af en toe genoodzaakt om wat terrein op te geven. Door offensieve acties tot op het laagste niveau lukte het echter om de vijand terug te dringen en uiteindelijk tot stoppen te dwingen. Achteraf bleek dat wij als Bravo-team deze dag ruim 2.5 compagnieën van de vijand hadden versleten, een noemenswaardige prestatie.

### GAT IN DE VERDEDIGING

In de laatste nacht lukte het de vijandelijke verkenners om een gat in onze verdediging te vinden en wel op de open vlakke. Deze opening hadden ze gemarkeerd

met rood-wit lint, waarna zij krijgsgevangen werden genomen door onze commandopost 2. Gelukkig werd deze markering snel ontdekt, waardoor onze genisten 's nachts nog een extra mijneveld hadden geplaatst om dit gat te dichten. Dit tot verbazing van de Duitse OT'ers en de vijand. Oefendoelstelling voor de laatste dag was om niet met fireteams of met groepen te gaan manoeuvreren maar met gehele pelotons, als het ware een offensieve actie op NIV IV. Door een goede concentratie van middelen van de vijand in combinatie met een onverwacht inbraakpunt werd iedereen al vroeg wakker geschud. Het initiatief van de vijand werd echter snel overgenomen

door de manoeuvres die werden uitgevoerd op compagnies-, pelotons-, groeps- en fireteam niveau. Dit heeft er voor gezorgd dat de vijand wederom gestopt werd voordat ze halverwege ons vak waren, waarna het scenario op zijn einde liep.

### REDEPLOYMENT

Direct daarna werd meteen de redeployment ingezet. Ook al hadden we vier dagen hard gevochten, eerst moest er hard gewerkt worden voordat er aan ontspannen gedacht kon worden. Op donderdagavond werd voor het Bravo-team de oefening afgesloten met een compagnieë appèl. De bemanning van commando- >>





“Op weg naar de bus.”



post 2 werd door de compagniescommandant, zoals beloofd, beloond met een krat bier per persoon voor het pakken van de vijandelijke verkeners. Daarnaast werd de korporaal Hazenberg benoemd tot Hero of Hammelburg voor zijn individuele acties in het scenario die een aanzienlijke bijdrage hebben geleverd aan het succes van het gehele team. Hij had namelijk op de eerste dag zeker 6 vijandelijke voertuigen uitgeschakeld, waarbij hij zelfs de weg oprende om het uitgestegen personeel neer te schieten bij het neergaan van de klep. Op de laatste dag heeft hij zelfstandig minimaal 1 groep uitgeschakeld, waarna hij ook meerdere risicovolle prikacties heeft uitgevoerd om de vijand te vertragen. Om de oefening af te sluiten, was er nog een "rave" in een van de COV-bunkers van de staf. Het was dus voor enkelen weer een geluk dat er de dag daarna een lange busreis voor de boeg stond, zodat ze hun roes konden uitslapen voordat ze het wederom verdiende weekend tegemoet gingen.







# ASCENDING EAGLE



Tekst | Tlnt Karsdorp - Foto's | Ccie

Sinds september volgt de C-compagnie twee sporen, het ene spoor is het ondersteunen van School-Zuid en het andere spoor is voor het overige personeel. Dit bestaat voornamelijk uit het bijhouden van vaardigheden dan wel op doen van nieuwe kennis en vaardigheden. Voor het personeel van het tweede spoor stonden er voor de het laatste kwartaal geen oefeningen meer op het jaarrooster. Om toch het personeel te blijven boeien heeft de compagnie een mooie maar uitdagende oefening weten te verzorgen. In het eerste deel van de oefening lag de focus op het militaire aspect (niv 1/ niv2.). Bij het tweede deel van de oefening focus meer op samenhangigheid binnen de compagnie.

## VOORBEREIDINGEN

De week voor de oefening hebben wij de laatste voorbereidingen getroffen, hierbij werden de tassen bepakkt aan de hand van de bepakkingslijst. Verder gaf de LO/S ons nog de theorie lessen over het Alpine gevaar voor zowel de zomer als de winter omdat er nog niet zekerheid was dat er sneeuw zou liggen waar wij ons zouden gaan verplaatsen. Er werd ook nog aandacht gegeven aan hoe te kleden in koude weersomstandigheden,

*“2000 m. en mogelijk temperaturen onder 0° C.”*

het goed eten en drinken werd nogmaals verteld. De aankomende week zouden voor de meeste van ons de eerste keer zijn waarbij werd gewerkt in 2000 meter hoogte en mogelijk temperaturen onder de nul graden Celsius.

## RICHTING OOSTENRIJK

Zaterdag 6 nov vertrok het voor detachement richting Wattens, de hoofdmacht vertrok zondag 7 nov 0700 richting Wattens. De busreis duurde ongeveer 11 uur, eenmaal

aangekomen in Wattens werd er eerst gegeten en aansluitend werd de hoofdmacht in pendelslagen richting de kazerne gebracht. Hier kon je alleen met 4x4 wielvoertuigen met sneeuwkettingen komen. Eenmaal iedereen boven kregen we een veiligheidsbriefing. Uiteindelijk kon iedereen zijn spullen gaan bepakken en maandag van start gaan met het programma.

## PRAKTIJK LESSEN ALPINE

Maandag ochtend begonnen we met een les hoe wij de sneeuwschoenen, sonde, lawinepieper en leki's moesten gebruiken. Vervolgens kregen we een praktijkles over het gebruik van de lawinepieper en hoe iemand gevonden kon worden als hij mee werd genomen door een lawine. Daarbij moest de sonde en schep gebruikt worden. Zo werden de theorie lessen van de week ervoor toe gepast in de praktijk. De volgende les was schiethoudingen met sneeuwschoenen en leki's. Na een aantal keer zonder munitie te hebben geprobeerd heeft iedereen voor zichzelf nog met munitie de schiethoudingen kunnen beoefenen. Nadat iedereen er vertrouwen in had hoe de schiethoudingen moesten worden >>





aangenomen en het gebruik van het nieuw gekregen materiaal zat de carrousel erop.

## EERSTE VERPLAATSING

Onder leiding van de groepscommandanten begonnen wij van eenheid 6 aan onze verplaatsing. De twee groepen zouden een verplaatsing doen van ongeveer 5 km waarbij er een stijging van 400 meter zou zijn. Tijdens deze verplaatsing werd niet alleen de groepscommandant geprikkeld maar ook de jongens zelf. De twee jongens die voorop liepen moesten een pad maken zodat de rest van de groep makkelijk kon volgen. Als je nu te warm had gekleed of te weinig had gegeten kwam je tijdens

deze verplaatsing daar snel achter. Zo was het een mooie taak voor de groepscommandanten om te zien hoe iedereen van de groep er bij elke mars rust bij stond. Werd er misschien te snel verplaatst of juist te langzaam, hield iedereen zich aan de kleding drill enz. Na 4,5 uur waren wij aan gekomen bij het EPT, een bivak locatie vlakbij de schietbaan. Daar kregen wij nog een les hoe wij in deze omstandigheden (alles bedekt met sneeuw) het beste onze onderkomens konden maken. De haring die wij gebruiken voor de tarp blijven niet in de sneeuw vast zitten. Maar tijdens de les kregen wij daar een handigheidje voor. Nadat iedereen zijn onderkomen had

gemaakt, had gegeten en onderhoud had gepleegd was het tijd om te gaan rusten.

## SCHIETEN ONDER WINTERSE OMSTANDIGHEDEN

Dinsdag stond voor ons (eenheid 6) in het teken van schieten. Hier bij lag de focus vooral op de procedures voor de groepscommandanten en voor de rest van het peloton een mooie ervaring om springend voorwaarts te gaan met de winter uitrusting. Volgend jaar tijdens basis-x gaat dit nog terugkomen. Na het schieten zijn we met voertuigen terug verplaatst naar het kamp en zijn toen met pendelslagen naar het hotel gebracht. Hier werd het militaire pak in gewisseld voor het burger tenue.

## SKIËN EN "APRÉS"

Het plan was eerst om 2 dagen te skiën en 1 dag een gletsjer te beklimmen. Maar door weersomstandigheden is er voor gekozen om 3 dagen te gaan skiën. Voor de meeste van ons was het de eerste keer of misschien de tweede keer dat er werd geskiëd. De eenheid werd de woensdag onderverdeeld in 4 verschillende groepen waarbij er werd gekeken naar de ervaring







“Zichtbare doelen.”

van de individu. Zo werd er ook nog eens gewerkt aan de samenhang, want de eenheden werden zo verdeeld. Afhankelijk van de progressie die werd gemaakt werd er zo nu en dan nog wel eens van groep gewisseld. Wat voor iedereen alleen maar ten goede kwam. Om de samenhang

binnen de compagnie te vergroten had de Eagle-raad een bingo georganiseerd in het hotel.

En wat is skiën zonder après-ski? Dat bestaat natuurlijk niet en daarom zijn we donderdag na het skiën naar een après ski

bar gegaan. Hier werd er weer een mooie ski dag afgesloten. De vrijdag werd er nog even geskied en na de lunch werden de spullen ingeleverd. Na het inleveren werd er terug verplaatst naar het hotel en iedereen zich klaar maakten voor het terug verplaatsten richting Nederland. >>



## ★ LUK BROUWERS, FORWARD OBSERVER

*Mijn naam is Luuk Brouwers, ik ben 23 jaar jong en ik woon in een klein dorpje in het zuidoosten van Noord-Brabant genaamd Oploo. Vaak ben ik in mijn vrije tijd te vinden in de sportschool of op de voetbalvelden bij de lokale voetbalclub. Verder besteed ik ook wat tijd aan mijn vrienden en familie. Van 2016-2019 heb ik een financiële opleiding gevolgd echter kwam ik er naar het eerste jaar al achter dat ik opzoek was naar meer uitdaging. Om mijn sollicitatie proces zo soepel mogelijk te laten verlopen ben ik samen met een Sergeant-Majoor van de VEVA opleiding gaan zitten en is zo mijn sollicitatie begonnen. Nadat ik in begin 2019 was aangenomen op de KMS met de doorstroomrichting Artillerie hoefde ik alleen nog mijn opleiding met succes af te ronden en heb dit vervolgens ook gedaan. Nadat ik mijn mooie tijd op de KMS in 2020 met succes had afgerond was het tijd om aan de VTO Artillerie te beginnen en vervolgens naar de VTO Forward Observer te gaan. Eind juni 2021 had ik beide VTO's met succes afgerond en ontving ik mijn certificaat als Forward Observer. Op 5 juli 2021 begon dan ook mijn avontuur bij de Charlie compagnie van 42 BLJ.*



We kunnen terug kijken naar een mooie week in Oostenrijk. Iedereen heeft meer ervaring opgedaan op militair vlak maar ook als persoon zelf. En al die ervaringen kunnen wij weer meenemen naar het basis-X jaar. Om zo de opgedane ervaring/kennis van deze week te gebruiken voor als wij met deze omstandigheden te maken krijgen.



## ★ KRIJN JANSSENS, FORWARD OBSERVER

*Mijn naam is Krijn Janssens, ik ben 28 jaar oud en woon in Kaatsheuvel waar ik geboren en getogen ben. In mijn vrije tijd ben ik graag bezig met sport, ik voetbal graag en ga regelmatig naar de sportschool. Verder spelen familie en vrienden een belangrijke rol in mijn leven. In 2014 ben ik begonnen op de ALO (academie lichamelijke opvoeding) op de Fontys in Eindhoven. Na 4 mooie jaren heb ik hier mijn diploma behaald maar kwam erachter dat ik meer uitdaging wilde. Ik ben gaan oriënteren bij Defensie en ben in 2019 begonnen aan de verkorte officier opleiding op de KMA. Hierna heb ik de VTO van de artillerie gevolgd om vervolgens door de stromen naar de waarnemersopleiding waar ik in juni 2021 mijn certificaat in ontvangst heb mogen nemen. Sinds juni 2021 ben ik geplaatst als Forward Observer bij de Charlie "Eagle" compagnie.*

*Na het behalen van de opleiding zijn Luuk en ik bezig geweest met oefening gericht op de artillerie. In de week van 07-11-2021 zijn we mee gegaan met de compagnie naar Oostenrijk om daar te ervaren wat een oefening van de infanterie in hield. Het was direct een mooie uitdaging voor ons gezien de oefening*



*ning in Oostenrijk was op een flinke hoogte met daarbij ook nog sneeuw. We hebben dit ervaren als een van de mooiste oefeningen die we in mijn korte periode bij Defensie hebben gehad.*

*Naast dat we veel geleerd hebben met betrekking tot het eigen niveau 1 zijn we zelf ook flink geprikkeld als het gaat om fysieke uitdaging. Deze gehele week zijn we onderdeel geweest van een infanterie groep, hierin zijn we meegenomen in de schietoefeningen die uitgevoerd zijn. Deze heb ik helaas niet allemaal mee kunnen doen maar ik heb veel opgestoken door alleen al te zien wat terrein en weersomstandigheden doen*

*met het optreden. Ook het betrekken van het bivak en omgaan met de kou heeft mij aangezet tot denken. De volgende ochtend zijn we begonnen aan een bergtocht die flink wat hoogtemeters met zich meenam. Ook hier is wederom weer aangetoond hoe belangrijk je eigen niveau 1 is en hoe belangrijk het is om goed op elkaar te letten, zeker in een groep. De laatste dagen zijn we bezig geweest onder leiding van de LO/S op de ski piste. We kijken terug op deze oefening met een grote glimlach op mijn gezicht. We hebben kunnen zien hoe in bijzonder omstandigheden toch een manier wordt gevonden om te kunnen werken. En waarbij misschien wel het aller belangrijkste voor ons is geweest dat wij op een niet veel voorkomende manier kennis heb kunnen maken met de Charlie "Eagle" compagnie en zij met ons.*

*Tijdens de oefening hebben we veel jongens gesproken uit de groepen en hebben we kunnen proeven hoe het er bij de infanterie aan toe gaat. Kortom we hebben genoten van de oefening en hopen deze nog vaker mee te kunnen draaien met de compagnie.*





# CAMBRIAN PATROL: 'the most arduous patrol competition in the world'



Tekst | Elnt Tjerk Uhrlep, C-Verkpel, 42 BLJ, Patrol leader Dutch recce platoon (D21G) - Cambrian Patrol 2021  
Foto's | 42 BLJ en UK Military Defence

Al decennialang gaan teams van diverse Engelse eenheden en een aantal internationale teams de ultieme uitdaging aan die bekend staat als de 'Cambrian Patrol'. In de extreem uitdagende omgeving van de Brecon Beacons in Wales gaan de deelnemers van de patrouille de strijd aan, niet alleen met de omstandigheden maar vooral ook met zichzelf.



**“Missiegerichte patrouilles met complexe scenario's.”**

de verschijningsvormen heeft gekend, is de opzet altijd hetzelfde gebleven: een missiegerichte patrouille met realistische en complexe scenario's waar alle militaire (basis-) vaardigheden de revue passeren, uitgevoerd

onder zware omstandigheden waarbij in 48 uur ongeveer 70 kilometer wordt afgelegd in zeer zwaar terrein. De onderwerpen die terugkomen tijdens de patrouille zijn: commando- en bevelvoering, behandelen en afvoer van gewonden, krijgsgevangenen procedures, counter-IED drills (improvised explosive device en mijnen), counter CBRN-drills (chemische, biologische, radiologische en nucleaire aanvallen), materiaalherkenning, uitgestegen contactdrills, omgang met media, artillerie vuuraanvraag, opstellen van een patrouille-rapport en het oversteken van een waterhindernis. Het team bestaat uit 8 personen waarbij een aantal rollen vervuld moeten worden:

- **Patrol leader:** commandant van het team
- **Second in command:** plaatsvervangend commandant
- **2 lead scouts:** verantwoordelijk voor de route en navigatie
- **Medic:** verantwoordelijk voor behandeling van gewonden
- **Radio-operator:** verantwoordelijk voor het doen van de meldingen







**BEORDELING EN SCORES**

Tijdens de patrouille worden deelnemende teams constant beoordeeld, meestal door zichtbare functionarissen, maar ook onzichtbaar. Bij de scenario's worden teams beoordeeld op de manier van handelen maar daarnaast worden ze tijdens de gehele patrouille beoordeeld op uitstraling, durf, gevechtsbereidheid, fysieke en mentale gehardheid en besluitvaardigheid. In de regel behaalt zo'n 5% van de deelnemende teams een gouden medaille, waarvoor een minimale score van 75% op alle onderdelen benodigd is. Een zilveren medaille wordt uitgereikt als op alle onderdelen tussen de 65% en 75% wordt gescoord en gemiddeld haalt 10% van de deelnemende teams dit. Voor brons geldt een score van 55%-65% waarbij deze gemiddeld door 25% van de teams behaald wordt. Het uitlopen van de patrouille levert een certificaat van deelname op,

**“Deelnemende teams worden constant beoordeeld.”**

welke wordt behaald door gemiddeld 30%. Het restant (ongeveer 1/3 van de deelnemende teams) haalt de eindstreep niet. Het scorings- en het uitvalspercentage geven een goed beeld waarom de Cambrian Patrol door (ex-)deelnemers berucht wordt genoemd.

Nadat de patrouille in 2020 niet is doorgegaan door COVID-19 is het verkenningspeloton van 42 BLJ de uitdaging aangegaan door namens de Nederlandse krijgsmacht deel te nemen aan de Cambrian Patrol van 2021.

**VOORBEREIDINGEN**

Om goed beslagen ten ijs te komen is een gedegen voorbereiding essentieel. Globaal is er een onderverdeling te maken in drie

onderdelen die moeten worden voorbereid: de procedures en uitvoering van de genoemde onderwerpen, de mentale en fysieke belastbaarheid en de overige zaken als uitstraling, durf en besluitvaardigheid. Er is veel bekend, maar vooral veel onbekend over de exacte invulling van de patrouille. De onderwerpen zijn ongeveer altijd hetzelfde, maar de manier waarop ze (al dan niet gecombineerd) terugkomen is niet te voorspellen. Dit maakte dat het doel van onze voorbereidingsperiode was om een team samen te stellen dat in staat was een zo goed mogelijk antwoord te bieden op een grote diversiteit en complexiteit van situaties. We hebben geprobeerd zoveel mogelijk onzekerheden en externe invloeden weg te nemen tijdens de uitvoering, zodat we zo min mogelijk afhankelijk waren van de factor (on)geluk. Alles moest kloppen, tot in de kleinste details. Dit is rand-voorwaardelijk om tijdens de uitvoering mee te dingen voor een gouden medaille.







Ondanks COVID-19 hebben we een uitdagend opwerktraject op kunnen stellen waarbij alle onderdelen integraal zijn samengevoegd. In 5 maanden is het team klaargestoomd voor de beruchte Cambrian Patrol.

**VOORBEREIDING VAN PROCEDURES**

In principe zijn de infanterie skills en drills geschikt om te gebruiken. De moeilijkheid zit vooral in de complexiteit van de scenario's en het beperkte aantal teamleden om de situaties gecontroleerd het hoofd te kunnen bieden. Nadat het afstemmen en (veelvuldig) beoefenen van de basis drills zijn we begonnen met het combineren van diverse situaties. Gewonden met de aanwezigheid van mijnen, het afvoeren van gewonden onder vijandcontact en het nemen van meerdere krijgsgevangenen in een vijandige situatie zijn hiervan voorbeelden. Alle procedures zijn in het opwerktraject teruggekomen in diverse oefeningen, beginnend in Nederland, later in Oostenrijk (2 keer) en in België waar alles onder

**“De afstand en het terrein dwingen je ertoe te blijven lopen.”**

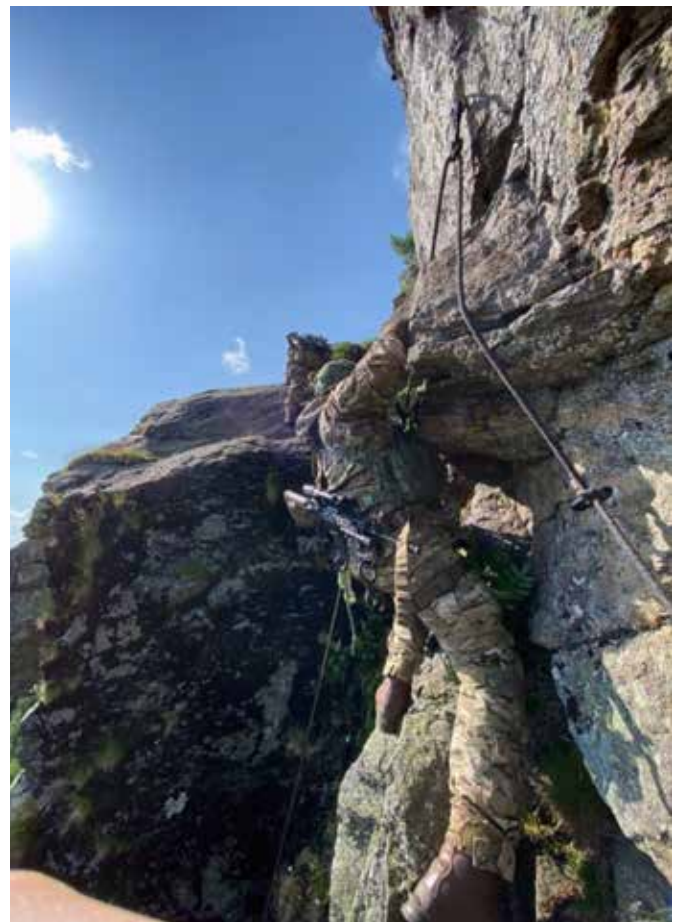
verzwaarde omstandigheden is uitgevoerd. Nadat een selectie was gemaakt van de teamleden, inclusief 2 reserves, heeft de rest van het peloton de ondersteuning geleverd omtrent de voorbereidingen van het team. Zij hebben tijdens alle trainingsmomenten



en oefeningen gezorgd voor zeer goed voorbereide en complexe scenario's, zoals diverse medische casussen, situaties met meerdere tegenwerkende krijgsgevangenen en situaties en verplaatsingen met beschermende CBRN-kleding.

**FYSIEKE EN MENTALE VOORBEREIDING**

De Cambrian Patrol is fysiek en mentaal zwaar. Het totaalgewicht van de persoonlijke uitrusting is ongeveer 43kg en de patrouille overbrugt een afstand van ongeveer 70 kilometer, als er geen navigatiefouten gemaakt worden. De route leidt je door het zware terrein van de Black Mountains en de weersomstandigheden in Wales zijn rond oktober vrijwel altijd zeer slecht. De afstand en het terrein dwingen je ertoe te blijven lopen waardoor je in de >>







48 uur geen echte rust kunt pakken, op de (tactische) marsrusten na. Ondanks deze omstandigheden moeten procedures zo goed mogelijk worden uitgevoerd en moet worden omgegaan met tegenslagen, zoals moeilijkheden met navigeren en verplaatsen over de uitgestrekte vlaktes met 'babyheads'; graspollen in een omgeving van navediepe gaten. Om onszelf hierop voor te bereiden is de LO/S zeer nauw betrokken geweest bij de opzet van het opwerktraject. De oefeningen kenden een (fysieke) opbouw met als hoogtepunt een 48-uurs oefening in Oostenrijk met dezelfde fysieke en mentale belasting als de Cambrian Patrol. De mentale belastbaarheid is elke oefening getraind, bijvoorbeeld door onverwachte fysieke activiteiten (zoals een gewondentransport) na afloop van de scenario's, complexe opdrachten onder verzwaarde opdrachten en werken op hoogte in het scenario.

## VOORBEREIDING OVERIGE ONDERWERPEN

Op de locaties van de scenario's worden teams niet alleen beoordeeld op hun handelen. Ook hun uitstraling telt zwaar mee. Er wordt gelet op hoe de teams zich gedragen en overkomen onder de zware omstandigheden. Eenheid van tenue en professionele gedragingen leveren punten op waar een ongemotiveerde uitstraling punten kost. In de voorbereiding is veel aandacht besteed aan details, zoals eenheid van tenue, tot op de inhoud van alle zakken en tassen aan toe.

**“Welke keuzes worden er gemaakt als er alleen maar slechte zijn?”**

Ook wordt er gekeken naar de durf die onder andere blijkt uit tactische beslissingen. Welke keuzes worden er gemaakt als er alleen maar slechte zijn, of welke route wordt gekozen: een korte maar moeilijke route of een lange maar veiligere route? Daarnaast wordt er een hoge lat gelegd voor de individuele gedragingen en (tactische) beslissingen van het individuele teamlid. Om aan deze hoge lat te voldoen moeten alle bovenstaande punten langdurig zijn beoefend en veelvuldig zijn herhaald.

## UITVOERING

Op maandag 4 oktober zijn we met het team vertrokken richting het Verenigd Koninkrijk. De laatste week voor onze start is ingegaan, want op maandag 11 oktober om 05:15 dienden we ons te melden op het eerste contactpunt. Tot het laatste moment was het spannend of de reis überhaupt door zou gaan in verband met COVID-19, maar twee weken voor tijd kwam de verlossing: de voorbereidingen zijn niet voor niets geweest. De eerste week van onze reis hebben we bij een Engelse gastenheid gezeten die ons bekend maakt met hun wapens (de SA-80) en hun (nood-)proce-

**“We treffen een auto aan die in brand staat.”**

dures. Daarnaast is er tijd geweest voor het uitwisselen van informatie en vooral het luisteren naar hun ervaringen. We zijn ook nog een dag naar Londen welke in het teken stond van saamhorigheid. Het weekend voor onze start zijn we afgereisd naar Wales om met het team in de juiste wedstrijd-mindset te komen. De voorgaande maanden hadden geleid tot dit moment; de start van de Cambrian Patrol. Maandagochtend vroeg om 05:15 uur meldden we op de opgedragen locatie. Na de verplichte veiligheidsbriefing en een zeer strenge kit-inspectie werden we naar het afwachtgebied begeleid waar de commando- en bevelvoering plaats ging vinden. Het Engelse bevel werd ontvangen en geanalyseerd alvorens het bevel aan de groep werd gegeven. Uiteraard ondersteund met een maquette van het operatiegebied.

## PASSEREN STARTLIJN

Om 11 uur 's ochtends is het bevel gegeven, goed beoordeeld (met volledige punten, net zoals de kit-inspectie) en passeert het team de startlijn. De eerste fase wordt ruimschoots binnen de tijd gehaald; het terrein is nog makkelijk begaanbaar en het tempo zit er goed in. Na een kleine 3 uur lopen doemen de Black Mountains op en wordt duidelijk dat het zware gedeelte er aan zit te komen. De route wordt vervolgd maar al snel zijn er geen paden of wegen meer. We moeten onze locatie meermaals verifiëren door middel van kruispeilingen maar kunnen vertrouwen op







de uitstekende navigatiekennis van de lead scouts. Na 5 uur komen we bij het eerste scenario aan. We naderen een locatie waar we op 500m afstand veel geschreeuw horen.

We naderen de locatie en treffen een auto aan die in de brand staat: er is een voertuig in een mijneveld gereden. Er zijn 5 gewonden; 3 personen liggen zwaargewond naast het voertuig in het mijneveld en 2 personen komen naar ons toe gestrompeld. Direct moet er veel gebeuren met weinig mensen, 2 personen proberen een veilig pad te maken richting het voertuig door gebruik van de mijneprikkers. Tegelijk is de medic met een helper bezig met het triëren en behandelen van de gewonden. Na een uur zit het scenario er op. De complexiteit en het realisme scheppen een verwachting voor het verdere verloop.

Onder de indruk maar met een goed gevoel wordt de patrouille vervolgd. We naderen na 7 uur het begin van de Black Mountains: het beruchte zware gedeelte van de route. De naam wordt waar gemaakt want de volgende 5 kilometer leggen we af over steile hellingen en over de babyheads, waarbij eenieder talloze keren



tot zijn middel wegzakt in gaten. Vanaf het hoogste punt kunnen we in de verte de locatie van het volgende punt zien: de wateroversteek. Rond inval duisternis komen we hier aan. Het koelt snel af en we beginnen onze procedure om onszelf gereed te maken voor de wateroversteek van 70 meter.

Alles loopt zoals we dit beoefend hebben tot we aankomen bij het water. We moeten, tegen onze procedures in, individueel te water en onze uitrusting moet worden geborgd aan een lijn die door het water loopt. Ondertussen is het volledig donker en is het sterk afgekoeld. Een voor een gaan we te water en zwemmen naar de overkant. Zowel de afstand als de temperatuur maakt dit een memorabel moment. De oversteek gaat niet zonder slag of stoot, bij een enkeling maakte de veiligheidslijn onze uitrusting instabiel maar bij 1 iemand heeft de tas veel water geschept met als resultaat dat alles onder water is geraakt. Alle uitrusting is volledig nat.

### NON-EXERCISE SITUATIE

Aan de overkant wordt de weg vervolgd en we lopen verder de Black Mountains in. Na een klim van 5 uur moeten we opnieuw >>





oriënteren en besluiten een rust te nemen van 20 minuten. Ons volledig natte teamlid probeert zich op te warmen in een van de (enigszins) droge slaapzakken die we hebben, want onderkoeling dreigt zolang we niet bewegen. Na de rust willen we de route vervolgen maar merken dat er iets helemaal mis is: de onderkoeling heeft ongezien toegeslagen en ons teamlid reageert nergens meer op. Na diverse pogingen wordt hij na 3 minuten uit een diepe roes van onbewustzijn gehaald. Echter, hij reageert nog steeds niet en is niet bij zinnen. Midden op een steile helling verandert de situatie van een oefensetting naar een non-exercise situatie: we hebben

**“We hebben iemand die lijdt aan vergevorderde koudeverschijnselen.”**

iemand die lijdt aan hevige en vergevorderde koude-verschijnselen. Er wordt adequaat op de situatie gehandeld en onze medic begint het team aan te sturen om hem (langzaam) maar direct op te warmen. Ondertussen wordt er contact gezocht met de oefenleiding voor een onmiddellijke afvoer, dit blijkt echter niet mogelijk te zijn via helikopter. Het advies is om hem af te voeren naar een locatie waar een medisch voertuig kan komen, maar omdat we ons op een steile helling bevinden, onze afstand tot het afvoerpunt (2,5km) en de opgetrokken dichte mist is dit niet mogelijk. Er wordt besloten te wachten met afvoeren tot dag-aanbreken in de hoop dat het zicht dan beter is. Omdat het teamlid nog steeds totaal niet bij zinnen is en omdat zijn temperatuur nog steeds veel te laag is wordt hij gedurende 4 uur gestabiliseerd door de overige teamleden, onder leiding van onze medic. Door de behandeling verbetert zijn situatie licht en bij dag-aanbreken, om 7 uur, is hij in staat om in ieder geval zelf te bewegen. Zijn volledige bepakking wordt verdeeld onder de rest van het team en we starten met de verplaatsing naar het afvoerpunt. Na ruim 1,5 uur en onder begeleiding van het team kunnen we ons teamlid overdragen aan een medic van de oefenleiding. We krijgen de bevestiging dat hij niet in staat is de patrouille voort te zetten en hij wordt direct afgevoerd.

**CRBN BESMETTING**

We staan met de rest van het team voor een belangrijke keuze aangezien we veel tijd zijn verloren met de behandeling en afvoer van de gewonde. Als we de patrouille binnen 48 uur willen afmaken zullen we alles op alles moeten zetten en is er geen ruimte voor fouten of enige vorm van verslapping. Er wordt unaniem besloten dat we de patrouille voortzetten met 7 man. De route wordt vervolgd en na een aantal uur lopen bereiken we de locatie waar we, conform onze opdracht, steun moeten leveren bij een CBRN-incident bij een ziekenhuis. Voor aankomst trekken we onze beschermende kleding aan en naderen de locatie van het incident. Op locatie krijgen we de opdracht om een CBRN-verkenning uit te voeren en gaan op zoek naar de bron van een CBRN-besmetting. Er blijkt een raketbeschieting geweest te zijn en stellen de omgeving veilig. Na het invullen van een rapportage verplaatsen we verder naar een pick-up locatie. Na een kleine 2 uur bereiken we deze locatie en staan er 2 voertuigen op ons te wachten. Op dat moment hebben we 35km afgelegd en is het rond 1600 uur op dinsdagmiddag.

**DEEL TWEE**

Na een verplaatsing worden we afgezet in het 'brigade afwachgebied'. Het einde van de dag nadert en we krijgen een nieuwe bevelsuitgifte; we dienen een offensieve patrouille uit te voeren waarbij we een CTR (close target recce) uitvoeren op een vijandlocatie. Daarnaast passeren we een locatie waar contact gelegd met worden met allied forces (vriendelijke troepen) die ondersteuning nodig hebben. Ook moeten we een stuk doorkruizen waar vijand zit en tenslotte moeten we door verplaatsen naar een rendez-vous locatie waar we worden ontvangen door eigen troepen, het verwachte einde van de patrouille. De totale afstand bedraagt 36km. Na het invallen van het duister starten we met de infiltratie naar het vijandobject. Hoewel de afgelegde afstand voelbaar is zit het tempo er goed in, we hebben tenslotte geen tijd te verliezen. Na ongeveer 7km bereiken we de locatie van de CTR. We zijn in staat om ongezien informatie te verzamelen over de vijand op locatie: routines, sterkte, moraal, uitrusting en de locatie van de commandant wordt onderkend. Direct wordt de informatie verwerkt in het patrouillerapport waarbij ook een uitgebreide tactische aanbeveling zit hoe het object geneutraliseerd kan worden. Om 2200 verplaatsen we door naar de volgende locatie op onze route. Het is een grote afstand door het heuvelachtige gebied van de Brecon Beacons in Wales. Er is nauwelijks een vlak stuk en we verplaatsen vele uren over een stuk van 15 km. De kilometers en de slaapdeprivatie beginnen hun tol te eisen en eenieder vecht tegen de vermoeidheid, niet altijd even succesvol.

**ONDERSTEUNING ALLIED FORCES**

We maken in de nacht van dinsdag op woensdag om 0300 contact met allied forces die ondersteuning nodig hebben. Ze hebben vijand waargenomen, hebben hier foto's van kunnen nemen maar







weten niet wat het voor voertuigen zijn. We krijgen 10 minuten de tijd om 15 voertuigen te herkennen en te benoemen. Uiteraard gebeurt dit in een (zeer) warme ruimte waar iedereen vooral strijd levert met zichzelf om wakker te blijven. Direct hierna volgt de vervolgo opdracht; we moeten contact maken met een partizaan die een gelegenheidsdoel heeft onderkend op 5 km afstand.

**OFFENSIEVE ACTIE**

Een dikke twee uur later, het tempo ligt ondertussen veel lager vanwege de vermoeidheid, maken we contact met de partizaan. Er is een vijandelijke locatie onderkend en wij dienen deze uit te schakelen. We krijgen weinig tijd om een plan te maken en krijgen extra middelen toegewezen die we hierbij kunnen gebruiken. De opdracht op zich is niet complex maar de omstandigheden maken het vooral moeilijk om het plan bij alle teamleden helder te krijgen. Na een korte verplaatsing wordt de aanval ingezet met gebruik van een aantal lichtgranaten om het aanvalsdoel te verlichten. Er zijn twee personen aanwezig, 1 wordt er uitgeschakeld en 1 geeft zich over. We doorzoeken zijn spullen en hij wordt krijgsgevangen genomen. Direct hierna wordt er vijandelijk mortiervuur afgegeven op de locatie en maken we ons uit de voeten.



**RENDEZ-VOUS**

Op ongeveer een kilometer afstand van het vijandoel hergroepten we en controleren we onze exacte locatie. Het laatste gedeelte van de patrouille begint, een 12km exfiltratie naar het rendez-vous punt. Het was half 9 's ochtends dus we hebben nog precies 2,5 uur om de patrouille af te ronden in 48 uur. Het tempo dat we moesten halen werd gehaald, maar vooral op mentaliteit. Zonder pauzes en zonder zeuren worden de laatste uren door gelopen in een pijnlijk maar hoog tempo.

**“Onze inzet werd beloond met een zilveren medaille.”**

Een kleine kilometer voor de rendez-vous locatie hebben we nog 25 minuten over. We doen snel wapenonderhoud en bereiden ons voor op een nieuwe actie; munitie wordt opgetopt en camouflage wordt opnieuw aangebracht. Gereed voor nieuwe opdrachten komen we aan op de rendez-vous locatie. We krijgen te horen dat

we het einde van de Cambrian Patrol hebben bereikt, precies in 48 uur. Het enige wat ons rest is het inleveren van ons patrouille-rapport en de debrief door een inlichtingenofficier. De laatste hand wordt aan het rapport gelegd voor we ons verplaatsen naar een klein, heet kamertje waar twee mannen zitten. Ze zijn op zoek naar zoveel mogelijk informatie en details over onze operatie. In drie kwartier wordt gevraagd naar de kleinste details, tactische aanbevelingen en onze analyses. Omdat we hierop getraind hebben en omdat we tijdens de patrouille regelmatig alle informatie genoteerd en gedeeld hebben, waren we in staat alle details te reproduceren.

**DEBRIEF EN EINDE PATROL**

Analyses en aanbevelingen van de commandant werden aangevuld door foto's, exacte locaties en details uit de groep. De debrief is met volledige punten voltooid. Aansluitend lopen we naar buiten en is het echte einde van de Cambrian Patrol bereikt. We werden hier warm onthaald door onze OPC, onze kapitein (cc D 'zwarte panter' compagnie) en onze overste (bataljonscommandant).

**AWARD-CEREMONIE**

Ondertussen begon de tijd te dringen omdat de award-ceremonie om 1300 gepland stond op een nabijgelegen kazerne. In sneltreinvaart werden de logistieke zaken afgehandeld en verplaatsten we ons (met voertuigen) naar de kazerne. Na een klein uurtje wachten begon de ceremonie. Onze inzet is daar beloond met een zilveren medaille. Het feit dat we niet met het volledige team zijn geëindigd heeft tussen ons en de gouden medaille ingestaan. Echter, de manier waarop wij de patrouille hebben uitgevoerd, de professionaliteit van de teamleden en de manier waarop we met onze non-exercise situatie zijn omgegaan, maakt het voor mij een gouden ervaring. Onder alle omstandigheden geldt, zo is hier ook gebleken: VOOR ELKAAR, ALTIJD!



Zie ook <https://medium.com/voices-of-the-armed-forces/in-pictures-cambrian-patrol-689abde0135a>



# LIMBURGSE JAGERS IN BEWEGING

## HET BEGIN DER DINGEN

Toen Kolonel de Leeuw in 1987 de Stichting Vrienden van de Limburgse Jagers oprichtte kon hij niet bevroeden hoe anno 2020 de situatie rond het Regiment eruit zou zien. De betrekkelijke rust van toen is gewijzigd in soms hectische tijden van veel veranderingen en veel anticiperen op gewijzigde situaties. Leefden we toen met een betrekkelijke zekerheid van wat wel en niet bleef bestaan, nu weten soms vandaag niet wat ons morgen te gebeuren staat. Zo is het ook met de organisaties rondom ons Regiment. De Stichting die inmiddels als Stichting Regiment Limburgse Jagers (SRLJ) door het leven ging hield zich bezig met de Historische Collectie, het blad "De Limburgse Jager", de website van het Regiment en behartigde de belangen van de "oude" Indië-veteranen en de dienstplichtigen uit de Koude Oorlog. In 2011 was het nodig om een aparte vereniging op te richten, om aan subsidie te komen voor "jonge" veteranen en zo ontstond de Veteranen Vereniging Regiment Limburgse Jagers (VVRLJ) met als specifieke doelgroep de "Jonge" veteranen van het Regiment. Daarmee had de Regimentcommandant dus twee clubs waar hij zaken mee moest doen om als Regiment iedereen binnen boord te houden en dan waren daar ook nog het Reünie Orkest Limburgse Jagers (ROLJ) en de Onderofficiers Vereniging Regiment Limburgse Jagers (OOVRLJ).

### MEER SAMENWERKING

Kortom een wirwar van clubjes wat het overleg niet makkelijk maakte en eigenlijk ook niet slim was om alle belangen goed te dienen. Na een eerste voorzichtige poging in 2018 om bij elkaar in de keuken te kijken is in 2020 besloten dat er meer samenwerking moest komen om met vertrouwen de toekomst voor een sterk Regiment in te kunnen gaan. De secretarissen hebben de koppen bij elkaar gestoken en zijn met voorstellen gekomen om een meer toekomstig bestendige organisatie te bouwen.

Zonder nu weer een heel andere organisatie neer te zetten hebben zij voorgesteld om voor de twee organisaties, Stichting en Vereniging één bestuur aan te stellen. Dat heeft diverse voordelen. En we noemen er een paar: er ontstaat eenduidigheid in wat wel en niet willen, de activiteiten van Stichting en Vereniging sluiten prima op elkaar aan, er zijn minder bestuurders nodig (en vrijwilligers zijn al moeilijk te krijgen) en de Regimentcommandant hoeft maar met één organisatie zaken te doen. Om deze constructie zo te krijgen heeft de Stichting



V.l.n.r. Aooi Grad W.J.M. Geven - Bestuurslid administratie, Kap bd Danny J. Villanueva - Bestuurslid NOS en WebwinkelRLJ, Maj bd Jan Bijl - Bestuurslid GORKKL en VP, Lkol bd Cees J.M. van der Ploeg - Secretaris, Maj bd Jef J.M. Pluijmen - Penningmeester, Kap bd Frans J.W.M. van Hoof - Bestuurslid activiteiten, Aooi bd Marijn M.B.G. Verbaant - Bestuurslid communicatie, Kol Richard H. van Harskamp - Voorzitter  
Helaas niet op de foto: Kap Lysanne J. Leeuwenburg - Bestuurslid historie





haar bestuurstaken overgedragen (uitbesteed) aan de Vereniging, terwijl de Stichting gewoon blijft bestaan. Daarbij is binnen de SVRLJ een adviesraad opgericht van de erebestuursleden en heeft de Regimentscommandant bij spannende beslissingen een stem in het kapittel. Resumerend, genoeg waarborgen dat de eigendommen

van de SVRLJ in goede handen zijn en dat de diverse activiteiten vanuit één bestuur kunnen worden ondersteund.

#### **NIEUW BESTUUR**

Het aangetreden bestuur is gekozen door de leden van de SVRLJ en bestaat uit oud-bestuurders van de Stichting en de

Vereniging. Een mooie mix die onder leiding van een nieuwe voorzitter, te weten Kolonel Richard van Harskamp.

## **STICHTING & VERENIGING REGIMENT LIMBURGSE JAGERS**

Juridisch dus twee organisaties, maar organisatorisch onder één bestuur en één nieuwe werknaam: "Stichting & Vereniging Regiment Limburgse Jagers", afgekort SVRLJ. Daardoor blijven donateurs welkom om hun bijdrage te leveren, die namelijk hard nodig is om de Historische Collectie, het blad "De Limburgse Jager" en de website te bekostigen. En zijn post-actieven en veteranen van harte welkom bij de SVRLJ, die hun belangen behartigt bij zowel het Gemeenschappelijk Overleg Regimenten en Korpsen Koninklijke Landmacht (GORKKL) en bij het Veteranen Platform (VP). Naast de belangenbehartiging door de vereniging zijn bij de vereniging intern de getrapte verkiezingen door missie-vertegenwoordigers afgeschaft en het is uitdrukkelijk mogelijk gemaakt om lid te worden voor post-actieven ook al ben je geen veteraan. Om ook het ROLJ

en de OOVRLJ een plaats te geven in de Regimentsstructuur, hebben zij een plaats in het bestuur van SVRLJ, zij het zonder stemrecht.

#### **WAT WIJZIGT? NIET VEEL**

De voorzitter, secretaris en de penningmeester vormen een dagelijks bestuur (DB) om zo snel op opkomende zaken te reageren binnen de organisatie en de besluitvorming binnen het gehele bestuur voor te bereiden, maken zij ook deel van de Regimentsraad, waar de Regimentscommandant, de Regimentskapitein, de Regimentsadjutant en de Regiments-oudste ook deel van uitmaken.

Zo is er een eenduidige stroom van beneden naar boven en van boven naar beneden in het leven geroepen. Wat merkt de Limburgse Jager er nu van? Eigenlijk niets,

want als iedereen is ingewerkt in de nieuwe organisatie, (soms is het even wennen en moet men zich herpakken) moet alles soepel lopen en zijn de lijnen kort en eenduidig om zaken te doen.

Zo is er een organisatie gebouwd waar iedereen terecht kan voor zijn vragen of opmerkingen of je nu "oude" of "jonge" veteraan bent, of je nu van de muziek bent of van een voormalig dienstplicht lichter, of je nu donateur of lid bent of dat je gewoon in de Webwinkel ROLJ een "hebbing" wil kopen.



# TEN AFSCHEID



Na drie jaar Regimentscommandant, vier jaar secretaris van de Stichting RLJ en 22 jaar, als voorzitter heb ik mijn bestuurlijke bijdrage aan ons aller Regiment beëindigd. In de afgelopen drie decennia heb ik met veel plezier en interesse mij ingeleefd in het Regiment en haar leden. Oud strijders van WO II, Indië-veteranen, zgn Koreanen, Koude oorlog strijders, waar ikzelf ook een exponent van ben en de jonge veteranen van de missies waar ook ter wereld, uiteraard de huidige actief dienenden van ons Regiment bij 42 BLJ en ook verder in de organisatie hadden mijn belangstelling.

## HISTORISCHE COLLECTIE

Ons Regiment heeft een rijke geschiedenis, opgericht in 1813 en gelijk ingezet in Breda, waar we een plaquette mbt die inzet hebben geplaatst. Dat wordt weerspiegelt in de Historische Collectie, die de afgelopen decennia onder leiding van Karel van Dreumel in Venlo, Ger Hermans in Weert en Jan van Ommen in Oirschot met hun medewerkers een waar visueel geschiedenisboek is geworden. Dank hen allen voor hun inzet en inventiviteit.

## BLAD EN ANDERE UITGAVEN

Ook ons blad de Limburgse Jager in 1985 met een break van 12 jaar, al sinds 1951 uitgebracht heeft al die jaren een schat aan verhalen, foto's kaarten etc van het wel en wee van het Regiment vastgelegd. Van generaal tot Limburgse jager, ieder kon en kan zijn zegje doen, wel vaak aangeemoedigd, schrijf eens over jouw diensttijd, oefening of missie. Dank voor alle input, die voor sommigen, wat zweetdruppeltjes hebben gekost. Want militairen doen iets en schrijven is een ander tak van sport.

Maar naast het blad hebben we dankzij de bijdragen in tekst, foto's, films, muziek spe-

ciale jubileum boeken, cd's en dvd's mogen uitbrengen. Over het Regiment bij het 50 jarig bestaan in 2000, bij 50 jaar 42 BLJ met Dvd, de Demonstratie compagnie, special over de Oirschotse eenheden. Muziek cd's met het ROLJ etc. Ook daarmee hebben we hopelijk velen een plezier gedaan en laten zien aan de samenleving, wie we zijn en wat we doen. Muziek doet ertoe. Met z'n allen het Regimentslied zingen. Maar ook te luisteren naar de uitvoeringen van ons voormalig Fanfareorkest en Reünie orkest. Dat bindt.

## DIGITAAL REGIMENT

Dat laatste ging vanaf 2000 in een stroomversnelling. De Digitale wereld opende zich met al haar mogelijkheden. Het was ene Albert Jan Bosch, die niemand aantrof van zijn compagnie op de grote reünie in Venlo, om eens iets te gaan plaatsen op dat nieuwe fenomeen WWW. En tegelijkertijd zocht ikzelf wie er al iets over ons Regiment had geplaatst. En zo ontstond onze website, die Albert Jan samen met Arie van Dijke en Chris van Straaten verder uitbouwden. Inmiddels zijn we verder met een nieuwe website. Maar ik wil deze pioniers namens ons allen bedanken dat we ons zo hebben kunnen manifesteren op het World Wide Web.

## CONTACTEN

Informatie, ledenadministratie, uitnodigingen voor reünies van alle eenheden, maar ook zoekvragen naar maatjes uit iemands dienstperiode. Vriendschappen voor het leven ontstonden, als men elkaar weer terug zag, alleen omdat ze Limburgse Jager waren geweest. Ik denk daarbij zelf aan mijn Maastrichtse vriend, van de Dienstdoende Schutterij van Maastricht, de te vroeg overleden Ger van Bun, oud lid van het 16e, evenals Frank Poeth uit Tegelen





ook van de laatsten van het 16e. Wat hadden en hebben we gemeen, het embleem. Dat gold voor velen, die ik bij reünies, regimentsdagen en soms bij hen thuis heb mogen ontmoeten. Het regiment bindt de groep, die samenkomt in welke grootte ook.

#### **AFSCHEID EN DANK**

Als voorzitter, zeggen ze moet je aansturen, maar ook initiatieven nemen, ideeën hebben. Dat is voor andere bestuursleden misschien niet altijd even plezierig. Dan moeten ze aan de bak. Gelukkig zijn er ook die zelf oppakken, zoals structuur aanbrenge in werkwijzen bij reünies, herdenkingen en de jaarlijkse bijeenkomsten als de Phaffdag. Maar het gaat erom als Stichting de leden van het Regiment te dienen met als primus interparis de Commandant van het Regiment. Die laatsten wisselen elke twee, drie jaar, stappen op een rijdende trein, terwijl de bataljonstrein ook bestuurd moet worden. Ik dank, zowel al mijn mede bestuursleden, ondersteuners en organisatoren van reünies voor hun inzet en vriendschap, als ook alle Regimentscommandanten, die ik heb zien passeren de afgelopen decennia voor de plezierige samenwerking op traditie- en saamhorigheidsgebied.

Ik neem wel afscheid als bestuurder, doch zal mijn kennis verder ten dienste stellen in de Historische Collectie, dus we komen elkaar nog zeker tegen

Rest mij mijn opvolger Richard van Harskamp alle inventiviteit en zijn soldatenhart in de Stichting en Veteranen Vereniging te leggen om het Regiment verder te ondersteunen in zijn saamhorigheid en traditiebeleving.

TOT ZIENS, NICO VROOM



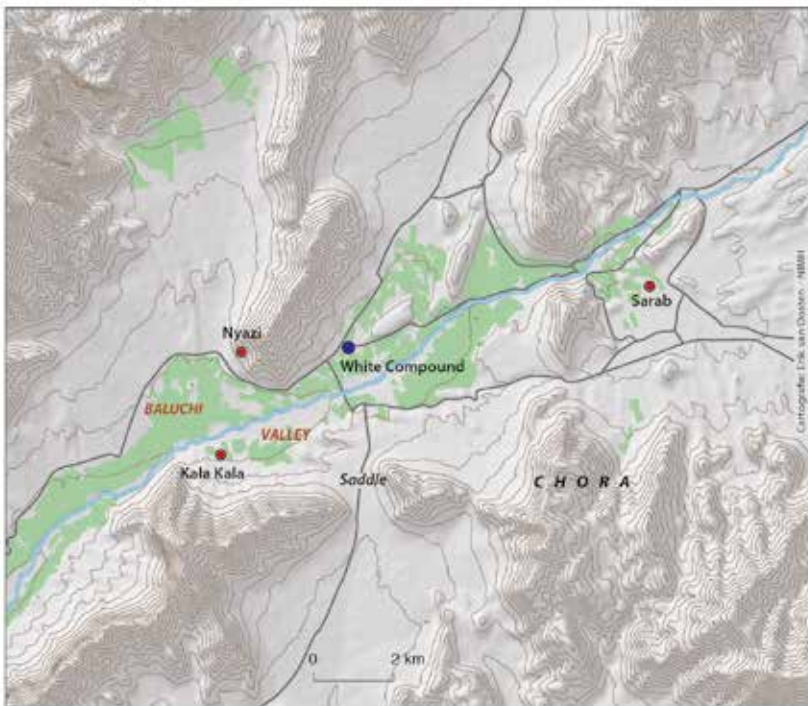




# DE SLAG OM CHORA: RECONSTRUCTIE DOOR TWEE REGIMENTSGENOTEN

Tekst | Lysanne Leeuwenburg

In juni 2007 voerde de door Nederland geleide *Task Force Uruzgan* (TFU) een militaire operatie van bataljonsgrootte uit in het Chora-district in de provincie Uruzgan in Afghanistan. Met de operatie werd geprobeerd vijandelijke troepen terug te dringen die het district dreigden te overlopen. Eenheden van 42 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers namen als onderdeel van de derde rotatie van de Battlegroup (BG-3/TFE-3) deel aan deze strijd. Na meerdere dagen van gevechten was de militaire operatie succesvol en kwamen de gebeurtenissen in de junidagen van 2007 bekend te staan als de 'Slag om Chora'. Mede voor deze inzet is het Regiment Limburgse Jagers onderscheiden met het opschrift 'Uruzgan 2007' op het regimentsvaandel.



Erik van Oosten (NIMH) - Kaart Baluchivallei in het Choradistrict

TFE-3, onder leiding van toenmalig bataljonscommandant luitenant-kolonel Rob Querido, is van april t/m juli 2007 uitgezonden geweest naar Uruzgan. De Battlegroup werd gevormd door twee compagnieën van 42BLJ: de Bcie geleid door kapitein Ralf Goossens en de Ccie onder het commando van kapitein Guy van Boheemen, elke compagnie bestaande uit vier infanteriepelotons. Een derde compagnie was afkomstig van 13 Infanteriebataljon (AASLT) en werd geleid door kapitein Larry Hamers. Deze laatste compagnie zou gedurende de uitzending structureel in het Choradistrict geplaatst worden en haar intrek nemen op de White Compound, dat dienst deed als overheidsgebouw. Alhoewel de 'Slag om Chora' zelf in de junidagen van 2007 plaatsvindt, is uit de recent gepubliceerde reconstructie naar voren gekomen dat het noodzakelijk is ook de gebeurtenissen eerder dat jaar in beschouwing te nemen. Eind april heroveren Nederlandse troepen met behulp van vuur- en luchtsteun de ingenomen politiestation Kala Kala in het Choradistrict. Vanaf dit moment blijft de A-cie van kapitein Hamers aanwezig in Chora. Niet lang daarna komen er vanuit de inlichtingensecties berichten binnen van een vijandelijke troepenopbouw in de Dehrashanvallei, ten noorden van Tarin Kowt waar Kamp Holland gevestigd is. De Bcie voert samen met een compagnie van de Britse Royal Welsh Fusiliers de operatie Hunter Fox uit, om meer over de vermeende strijders te weten te komen. Het blijft ondertussen onrustig in Chora.

Vanaf 15 juni 2007, de dag voorafgaand aan de start van de Slag om Chora, worden meer Nederlandse eenheden naar het district gestuurd om de daar aanwezige A-cie te ondersteunen. Ook het Afghaanse leger en haar Nederlandse mentoren zullen deelnemen aan de gevechten in Chora. In het district zijn inmiddels meerdere politiestations gevallen en moeten de Nederlandse troepen zich steeds verder terugtrekken tot aan de White Compound. Om de druk op het district te verlichten, voeren pelotons van de Bcie en de special forces van Taakgroep Viper een misleidingsoperatie uit in de Dehrashanvallei. Ook volgen 's nachts inleidende beschietingen door de Pantserhouwitzer vanaf Kamp Holland en bombardementen door vliegtuigen van de internationale coalitie.





Gerben van Es - De Pantserhouwitzer vuurt in de ochtend van 16 juni 2007.

Na enkele dagen van gevechten brieft luitenant-kolonel Querido de commandant van de tweede TFU-rotatie, kolonel Hans van Griensven, over het plan voor een tegenaanval. Pelotons van de verschillende compagnieën zullen vanaf de White Compound over twee assen in westelijke richting trekken om het gebied schoon te vegen en de politieposten Nyazi en Kala Kala te heroveren. Een derde as zal uiteindelijk gevormd worden door een compagnie van het Afghaanse leger en haar zes Nederlandse mentoren. Zij zullen te voet door de Baluchivallei eveneens in westelij-

ke richting trekken om de vallei te ontdoen van eventuele strijders. Een belangrijke lokale militieleider, Rozi Khan, zal met zijn militie de gevallen politiepost Sarab ten oosten van de White Compound proberen te heroveren.

Ondanks de zware gevechten tussen TFU-eenheden en de opstandelingen in de periode voorafgaand aan de tegenaanval op 19 juni 2007, ervaren de Nederlandse en Afghaanse troepen op de dag van de tegenaanval weinig weerstand. Voor het einde van de dag zijn de politieposten her-

overd en is de Slag om Chora ten einde. Kort hierna neemt de Afghaanse politie de posten weer over.



Gerben van Es - Een politiepost met uitzicht over de green zone.



Sjoerd Hilckmann - De White Compound in april 2007

Vrijwel direct na het uitvoeren van de tegenaanval presenteert de krijgsmacht de Slag om Chora als een grote militaire overwinning, waarbij de veiligheid in het district hersteld was. Toch uiten politici, journalisten en juristen al snel kritiek: het gebruik van geweld door de Nederlandse troepen zou buitenproportioneel zijn geweest, met tientallen Afghaanse burgerslachtoffers tot gevolg. Wat volgden waren meerdere onderzoeken, waarin geconcludeerd werd dat Nederlandse troepen >>





Gerben van Es - Nederlandse troepen nemen met Afghaanse militairen en militeleden de schade van de gevechten op tijdens Battle Damage Assessment (BDA) patrouilles in het Choradistrict.

Paul Tollenaar (via Wikimedia Commons) - In 2016 worden de Nederlandse mentoren van het Afghaanse leger, mede voor hun inzet tijdens de Slag om Chora, beloond met de Sculptuur Operationeel Optreden met het Zilveren Erekoord, de hoogste individuele waardering van de Commandant Landstrijdkrachten voor operationeel optreden.



binnen het recht hadden geopereerd. Toch blijft de Slag om Chora tot op de dag van vandaag omstreden en is door het Ministerie van Defensie nooit onderzocht naar de aanleiding, uitvoering en de nasleep van de gevechten geweest. Hierdoor blijven belangrijke vragen onbeantwoord of onderbelicht. Twee onderzoekers -tevens regimentsgenoten- van het War Studies Research Center (WSRC) in Breda hebben daarom een reconstructie van de Slag om Chora gemaakt op basis van onder andere primair archiefmateriaal uit die tijd, boeken en interviews. Deze reconstructie heeft geleid tot het *Occasional Paper: The Battle of Chora: A Military Operational Analysis of the 2007 Defence of the Chora District Centre in Uruzgan Province, Afghanistan*.

Dit Occasional Paper is de meest complete reconstructie van de Slag om Chora tot op heden, en biedt naast een uitgebreide inleiding over de context en aanwezige eenheden in het gebied een duidelijk overzicht van de gebeurtenissen per dag tijdens de Slag. Ook behandelen de auteurs de ont-

wikkelingen in de maanden voorafgaand aan de gevechten in juni 2007, en analyseren de genomen besluiten over het standhouden in het Choradistrict en het inzetten van artillerie- en luchtsteun. Het paper doet geen normatieve uitspraken over het optreden van de Nederlandse militairen, maar probeert de lezer inzicht te geven in de achtergrond en complexiteit van de besluiten die zijn genomen. Daarnaast wordt de rol die de verschillende Nederlandse, Australische en Afghaanse eenheden hebben gespeeld voorafgaand, tijdens en na de gevechten rond Chora beschreven, en gaan de auteurs in op de uiteenlopende schattingen in de aantallen vijandelijke strijders.

Twee Limburgse Jagers zijn beloond met de Sculptuur Operationeel optreden, de hoogste individuele waardering van de Commandant Landstrijdkrachten voor operationeel optreden, het betreft Majoor Ivor Wiltenburg en Luitenant-kolonel Ralf Goossens.



Wie interesse heeft in het volledige (Engelstalige) paper, kan de online versie downloaden via de website van het WSRC. Via deze website is het ook mogelijk kosteloos een gedrukt exemplaar aan te vragen.

<https://faculteitmilitairewetenschappen.nl/news/view/87b9c17f-2dad-401c-a198-2e8ed-705d9ad/reconstructie-slag-om-chora-geeft-inzicht-in-besluitvorming-en-uitvoering>



# EVACUATIE TOLKEN KABUL



Tekst | Roy Grinwis - Foto's | Grinwis, Mindef en archief RLJ

In de nacht van 14 op 15 augustus in mijn zomerverlof heb ik via Whatsapp contact met een van onze tolken uit Uruzgan. Hij zit dit moment in Kabul wachtend op een vlucht naar Nederland. Ik vraag het hoe de situatie is en hij verteld me dat de Taliban tot aan 15 km vanaf de rand van Kabul is genaderd. Amerikaanse intel had naar buiten gebracht dat de val nog 6 tot 9 maanden zou duren, maar iedereen in Afghanistan wist dat het veel eerder zou gebeuren. Alleen zo snel had niemand verwacht.

Anderhalf jaar geleden begon dit avontuur voor mij. Ik was op Facebook aan het kijken op profielen van mensen uit Deh Rawod (waar ik uitgezonden ben geweest) om te kijken of ik herkenbare plaatsen kon vinden tussen hun foto's. Totdat ik op een wel heel bekend gezicht stuitte. Het was BG, een tolk die vaak met ons mee ging op patrouilles. In eerste instantie twijfelde ik om contact op te nemen, maar uiteindelijk won de nieuwsgierigheid het van me. Na hem uitvoerig gesproken te

hebben vertelde hij dat na ons vertrek de veiligheidssituatie erg verslechterd is. Taliban was bezig met een opmars en hij was aan het kijken naar mogelijkheden om uit Afghanistan te vertrekken.

**“De Taliban was bezig met een opmars.”**

Na wat onderzoek bleek dat Defensie een speciale tolken regeling had. Waar tolken die voor ons gewerkt hebben in aanmerking konden komen om naar Nederland te komen. Ik besloot hem daarbij te helpen en via hem kreeg ik contact met andere tolken die voor ons gewerkt hadden. Na een jaar veel bureaucratie was het BG eindelijk gelukt om naar Nederland te komen, maar er waren nog meer tolken die gevaar liepen en daardoor besloot ik me eigen in te zetten om de procedure te verkorten. Dat lukte uiteindelijk in juni door een motie die aangenomen in de kamer. Dezelfde dag werd ik gebeld door de politiek adviseur van toenmalig demissionair minister Bijleveld om me uit te nodigen voor een gesprek. Daar werd mij gevraagd om het team te komen versterken die tolken identificeren en contacten met ze proberen te leggen.



Terug naar 15 augustus. Kabul is gevallen en er zitten nog aardig wat mensen in Kabul waar ik persoonlijk contact mee heb. Ze zijn in paniek en vragen me wat te doen. Ik probeer ze rustig te houden en vraag of ze de situatie rond het >>





vliegtuig in kaart kunnen brengen. Soms lukt het om rond het vliegveld te rijden en met behulp van satellietkaarten en video's weten ze de situatie bij de gates en Taliban checkpoints in kaart te brengen. Die speel ik weer door bij ons in de lijn. Ondertussen wordt er keihard gewerkt om 'boots on the ground' te krijgen en dat lukt op 17 augustus. Het evacueren kan beginnen.



Zodra mensen een uitnodiging kregen van de ambassade om naar de 'Holland spot' te komen kregen ze daar een kaart met een route en instructies bij bv. dat ze iets opvallends met de kleur oranje bij zich moesten dragen. Tijdens de verplaatsing hield ik zover het kon contact met de mensen en liet ze zien waar ze bijvoorbeeld Taliban checkpoints konden verwachten, zodat ze die konden omzeilen. Ondertussen liet ik ze ook foto's van markante punten maken, zodat andere evacuees hier eventueel gebruik van konden maken. Dit alles ging zo'n 24 uur door, totdat op 26 augustus de Nederlanders moesten vertrekken. Helaas zijn er mensen achtergebleven waar ik nog steeds contact mee heb en waar oplossingen voor gezocht worden.

De tatoeage is dezelfde tekst als op de Draag Insigne Gewonden (DIG) en betekent letterlijk; *verwond maar niet verslagen*.



31 juli publiceerde de Volkskrant op de voorpagina een artikel over Afghanistan en het leven 'na' Afghanistan. Twee Limburgse jagers, Roy Grinwis en Kenny van Geilswijk, vertellen over toen en vooral ook daarna. Zij geven hun mening zoals alleen veteranen, die er bij geweest zijn dat kunnen. Het bewijst wel weer dat Erkenning, Waardering en Zorg voor veteranen onze aandacht moet blijven hebben, nu en in de toekomst. Zie ook het artikel dat Roy Grinwis schrijft in ons magazine.



# LIMBURGSE JAGER 1e KLASSE FRANK JANSSENS

Tekst | Lkol bd van Houten/Vroom

Foto's | A.de Beer Mindef/CLas en C. vd Neut

Maandag 15 november jl waren zeven ex- Limburgse Jagers, veteranen van de Missie IFOR 1 door de Commandant Landstrijdkrachten uitgenodigd voor een lunch in de Kromhout kazerne in Utrecht. De reden van deze speciale aandacht, die de generaal Wijnen aan deze groep wilde geven is beschreven in het navolgende artikel.



Dit is een verhaal dat meer dan 25 jaar teruggaat in de tijd. In april 1995 neemt de Alfa groep, 2e peloton, Charlie Compagnie van de Limburgse Jagers deel aan een oefening op het oefenterrein Vogelsang in de Eifel. Dit is hun laatste oefening voordat ze als Dutchbat IV worden uitgezonden naar de enclave Srebrenica.

Maar als de enclave valt, gaat de uitzending voor een groot deel van het bataljon niet door. In het najaar van 1995 krijgt het bataljon (minus de Alfa Compagnie) de opdracht zich voor te bereiden op een uitzending als onderdeel van de NAVO Implementation Force (IFOR1-I). De sterke groepsbinding van de groep Schutters Lange Afstand, die in april in de Eifel is ontstaan, wordt nog vergroot doordat de groep vlak voor de eindoefening nog een week samen op vakantie gaat naar.

De nieuwe eindoefening vindt wederom plaats op het oefenterrein Vogelsang. De Alfa-groep staat onder leiding van (de nu sergeant buiten dienst) Remkes Lourens. Op de eerste dag slaat het noodlot toe: op 17 november 1995 komt de Limburgse Jager Frank Janssens (schutter lange afstand) van deze groep op (door zelfdoding) tragische wijze om het leven in de nabijheid van het oefendorp Wolfseifen. Frank maakte toen al een half jaar deel uit van de groep. Het gehele 2e peloton en alle schutters lange afstand van het bataljon zijn aanwezig bij de begrafenis van hun maat Frank. Deze gebeurtenis heeft naar later blijkt grote impact gehad op het leven van de leden van de groep.

Sinds Frank begraven ligt op de begraafplaats in Zwijndrecht, gaan zijn maten zeer regelmatig op 17 november naar zijn graf om daar een krans of bloemen, in de Limburgse Jagers-kleuren, op zijn graf te leggen en hem te herdenken. Soms zijn de aalmoezenier Jeffrey Vincentie, zijn maat uit die tijd en Limburgse Jager Manuel Janssen (die hiervoor helemaal uit Zweden komt) aanwezig. Ook komt het voor dat zij helemaal naar het oefenterrein Vogelsang gaan om daar op de plaats van overlijden bloemen of een krans te leggen.

## STEEN

Twee jaar geleden informeert een oude schoolvriend van Frank, Richard van Ee, Remkes Lourens, dat het graf van Frank geruimd zal worden. Hierop vraagt Remkes de schoolvriend -uiteraard na overleg met de familie - om de grafsteen veilig te stellen. Remkes wil koste wat kost voorkomen dat de steen vernietigd wordt. Het idee ontstaat om de grafsteen van Frank te plaatsen op de plek van overlijden op het oefenterrein.

Op 17 november 2019 geven, met goedkeuring van de familie, de 6 ex-Limburgse Jagers; Remkes Lourens, Wilco Bakker, Dennis Hanssen, Manuel Janssen, Erik Mul, Colin van der Neut, Richard van Ee en enkele echtgenotes invulling aan het idee van Remkes en reizen zij met steen en al af naar de Eifel.



Sinds het overlijden van Frank op 17-11-1995, heb ik ieder jaar rond deze tijd last van depressies en nachtmerries. Nooit heb ik de vinger erop kunnen leggen tot in 2004....

Na een tip van de burens naar mijn vader, ben ik in coma uit mijn huis gehaald. Het was geen bewuste poging, maar de dag erna bij de GGZ tot de ontdekking gekomen, dat de datum 17-11, de dag is die ten grondslag ligt aan mijn PTSS.

Jaren later, 2013, heb ik de stap genomen om, samen met mijn vrouw, Frank te herdenken en een krans namens de hele club in Duitsland gelegd.

*Remkes Lourens*





Vanaf de parkeerplaats Walberhof gaan de mannen aan het werk en beginnen aan een loodzware tocht naar beneden. Met behulp van een gammele bolderkar ploegen ze door het mulle zand en verplaatsen de grafsteen naar de tankgracht nabij het oefendorp Wolfseifen. Met heel veel moeite weten zij uiteindelijk de steen op de juiste plek te krijgen. Bij het plaatsen klinkt de muziek van Sound of Silence en wordt het BLJ-lied ten gehore gebracht. Het is een hele emotionele gebeurtenis. Door deze ervaring is de onderlinge kameraadschap van de maten van Frank nog verder versterkt. Zij blijven Frank op 17 november herdenken.



Frank heb ik leren kennen tijdens de Basis Infanterie Opleiding bij 41 Schoolbat. En later samen de functie opleiding Schutter Lange Afstand gevolgd in het ISK. Vervolgens werden we geplaatst in Seedorf bij 42BLJ, Frank bij de Ccie en ik bij de Bcie. Met een select groepje van 12 SLA's schoten wij veelal zelfstandig en regelmatig onze schietoefeningen op de schietbaan in Duitsland. Frank heb ik leren als een joviale kerel met gevoel voor humor en ontzettend muzikaal in de zin van dat Frank altijd bezig was met teksten schrijven voor een Rap.

Frank was een ontzettende perfectionist in alles wat hij deed en in de breedste zin van het woord. Op de SLAdag in 1995 was hij de beste schutter van het bataljon, zelf was Frank daar niet helemaal tevreden over. Een aantal weken later maakten wij ons gereed voor de laatste oefening WAGRAM om te worden uitgezonden onder de vlag van de NATO IFOR1. Ondertussen tijdens de sanitaire stop naar het oefenterrein heb ik nog met Frank gesproken en had naar eigen zeggen zin in de oefening en de aankomende uitzending naar voormalig Joegoslavië. Niet wetende dat de eerste oefendag een zwarte bladzijde zou worden in mijn BBT carrière.

Alle SLA's werden bijeen geroepen en kregen te horen, dat Frank Janssens niet meer onder ons is. De aardbodem sloeg persoonlijk onder mij vandaan, ongeloof verbijsterd en verdriet. Onze goed gemutst en goedlachse Frank is er niet meer. Bij zijn begrafenis heb ik de eerste krans mogen leggen en waardig afscheid van hem mogen nemen.

*Dennis Hanssen*

*Foto van linksboven naar rechtsboven: Eric Mul, Wilco Bakker, Manuel Janssen, Richard van Ee (de jeugdvriend van Frank), Colin van der Neut, Dennis Hanssen en Remkes Lourens*





Deze hechte groep van ex-Limburgse Jagers heeft inhoud gegeven aan het mission statement van de Koninklijke Landmacht waarin onder andere wordt gesteld: "onze mensen zijn de kracht van KL. Wij stellen het team boven onszelf. Wij putten kracht uit onze verbondenheid met de collega's van Defensie. Wij eren onze gesneuvelden en overledenen, zorgen voor onze gewonden en steunen onze veteranen".

Na afloop van de bijeenkomst, die ook werd bijgewoond door Kolonel bd Damen, toenmalig BC 42 BLJ, Lkol Plender huidig BC 42 BLJ en Lkol bd Vroom oud- voorzitter Stichting RLJ en Lkol bd van Houten, oud PBC 42 BLJ, kregen elk van de leden van de groep de Commanders Coin van de Generaal overhandigd, als blijk van grote waardering voor hun inzet om de nagedachtenis van hun collega te blijven herdenken.

## ***Dit is kameraadschap; voor elkaar altijd***





# OORLOGSVRIJWILLIGER HANS BACHRA SOLDAAT 1-1-13 RI

Tekst | Nico Vroom - Foto's | Frans Rolvink, Jo Bodelier en archief RLJ

Al eerder heb ik in een vorig blad en op onze Regiments facebook U geïnformeerd over een gemeentelijk oorlogsgraf op de Gemeentelijke begraafplaats van Maastricht van een overleden militair van Joodse afkomst van het 13e Regiment Infanterie, Hans Bachra. Ik werd er opmerkzaam gemaakt door Jef Bartelet van de Stichting Maastrichtse Gevelstenen. Het graf zou worden geruimd, wat uiteindelijk is voorkomen doordat de gemeente het als een oorlogsgraf heeft bestempeld. Hans zo is nu aangenomen is bij het ruimen van mijnen om het leven gekomen. Op dit bericht zijn twee reacties gekomen, van Frans Rolvink en Jo Bodelier. Frans leverde een foto van Hans Bachra, die een vriend van zijn vader was. Hij staat zelf naast Hans op de foto op het Stationsplein in Utrecht.





En Jo leverde het gedachtenis prentje van het overlijden van Hans, dat hij vond tussen de documenten van zijn vader, die ook deel uit maakte van het bewakingsbataljon, dat kort na de bevrijding van Zuid Limburg was opgericht. Ook foto's van zijn vader in Amerikaanse dienst. Dank aan het formidabele internet en haar mogelijkheden oa Facebook.

**1e Bataljon  
13e Regiment Infanterie**

Het is ook weer een opening naar die eerste maanden na de bevrijding van Zuid Limburg en de eerste stappen van een nieuw leger. Immers met de vorming van het eerste bewakingsbataljon 1-13 RI, het Regiment dat uit het 2e Regiment voortkwam, was het begin van onze directe naoorlogse regimentsgeschiedenis. Jo Bodelier leverde niet alleen veel foto's van zijn vader uit de tijd, maar zocht ook naar informatie, wat die eerste naoorlogse regimentsgenoten deden. Een blinde vlek wordt op deze wijze ingevuld.

Ter ondersteuning van de Amerikaanse troepen, die belast waren met de bevrijding van Nederland en het terugdringen van de

vijand naar zijn eigen grondgebied werden vrijwilligers geworven, zgn oorlogsvrijwilligers, kortweg OVW'ers. Dit was door de Nederlandse regering gewettigd in het KB van 1 oktober 1944 nr 1 het OVW besluit Ongeveer 25.000 Nederlanders waaronder 800 Limburgers meldten zich bij de weravingskantoren. De Limburgse OVW'ers werden ingedeeld bij het heropgerichte 1-13 RI uit de Regio Maastricht en 2-13 RI uit de regio Heerlen. Zoals oa 7 mannen uit Eijsden, waaronder Jean Haenen. Zij hadden zich in eerste instantie na de bevrijding van hun dorp gemeld bij de Ordedienst. Die dienst hielp om direct de orde te helpen handhaven oa door op doorgangswegen passanten te controleren op hun identiteit. Eind oktober werd hun inzet overbodig en melden zij zich als OVWer in Roermond waar ze zich bij het Amerikaanse Negende Leger voegden. Zij werden daar gelijk bij het in Maastricht opgerichte Limburgse Bewakingsbataljon 1-13 RI, dat onder commando stond van res majoor Wetzels, ingedeeld. Dat bataljon trok gelijk mee met de Amerikanen de grens over en volgden hen tot aan de Rijn toe.

Gezien de foto's van de vader van Jo Bodelier werden ze gelijk in Amerikaans uniform gestoken met ook het embleem van het Negende Amerikaanse Leger naast de Nederlandse Leeuw en het blauwe bandje met 13 RI.



bataljon in Krefeld, Vierssen en Geldern en omliggende plaatsen. In Krefeld bewaakten zij het postkantoor, het gerechtsgebouw. De toebedeelde taak aan het Limburgse bataljon bestond voor het merendeel uit wacht kloppen: het bewaken van pijpleidingen met benzine of kerosine, van munitieopslagplaatsen, maar ook van krijgsgevangenen. Af en toe kwam er een hefruck met gesneuvelden voorbij, op weg naar een begraafplaats. Misschien wel naar Margraten. Een onuitwisbare herinnering vormen de lijken, die in lagen opgestapeld waren met de voeten naar de achterkant van de laadbak. De chauffeurs van deze hefrucks waren allen negers. Er waren ook leuke voorvallen. In Buderich aan de Rijn moesten ze samen met een Amerikaanse soldaat wacht houden bij een wijnkelder. De Amerikaan had wel zin in een glaasje en schoot een gat in een van de wijnvaten, die een doorsnee hadden van



**INZET IN DUITSLAND**

Het 6 maanden durende verblijf in Duitsland werd voornamelijk doorgebracht met patrouilleren tussen de puinhopen van de vernielde dorpen en steden. Zo komt het

anderhalve meter. De wijn stroomde over hun voeten en de Eijsdenaren, die niet veel alcohol gewend waren werden al dronken van de geur. Het betrof Franse wijn die door de Duitsers buitgemaakt was tijdens >>



hun opmars door Frankrijk. Op verlof naar Eijsden namen ze in een jerrycan 3,5 liter van de heerlijke wijn mee naar het feest- van harmonie Ste.-Cécile. Dit gebaar viel uiteraard in de smaak. Ook werden Jean en enkele andere OVW'ers eens door een Maastrichtse vrijwilliger uitgedaagd om de Rijn over te zwemmen. Als Eijdsense jongen, opgegroeid aan de Maas, ging hij hier natuurlijk op in. Zijn uitdager liet het echter na een tiental meters al afweten en maakte rechtsomkeert. Jean zwom alleen door en wist uitervaring dat schuin oversteken in de sterke stroom het veiligste was. Ook moest hij gevaarlijke kolken omzeilen. Hij herinnert zich dat de Rijn er immens breed was. Hij heeft het gehaald, maar kon ondanks zijn vermoeidheid niet uitgebreid pauzeren, want de overkant was pas net bevrijd.



Het nieuwe bataljon wordt tijdelijk gelegerd in een oud SS-kamp in Niederkruchten (vlakbij Roermond). Voor hun inzet in Duitsland kregen allen van 1- en 2-13 RI, ook Hans Bachra, het Oorlogsherinneringskruis met de gesp Hier te lande 1940-1945.



Het andere, Heerlense 2-13 RI, trekt ook mee met de Yanks naar Herzogenrath, Reydt, Mönchengladbach en omstreken. Nadat de strijd in mei 1945 in Duitsland was gestreden keerden de mannen van 13 RI terug naar Limburg. Zij werden gevraagd om ook hun krachten te geven in de strijd in Nederlands-Indië, dat op dat moment nog niet verlost was van de Japanners. De commandant van 2-13 RI, Majoor Dr. Erdman, wordt gevraagd één bataljon te formeren uit de beide bataljons, dat de naam 2-13 RI zal houden om in Indië de strijd aan te gaan. Een compagnie afkomstig van vrijwilligers uit de Oostelijke Mijnstreek, een compagnie met Maastrichtenaars en een compagnie uit Heerlenaren en uit het gedeelte dat nu Landgraaf heet.



**STRIJD OP JAVA DOOR 2-13 RI**

De reis naar Indië begint na lang wachten op 17 september 1945. Via België, Engeland, Malakka komen ze eerst op 9 maart 1946 aan op Java, Semarang. De Jap is inmiddels verdwenen, strijd moet worden gevoerd tegen de irreguliere bendes en opstandelingen. Dat zal voor dit bijzondere Limburgse bataljon duren tot 25 maart 1948 als ze in Amsterdam weer voet op vaderlandse bodem zetten. Maar wel met achterlaten van 26 gesneuvelden en bijna 100 gewonden, maar ook zes dapperen, die voor hun inzet een dapperheidsonderscheiding krijgen uitgereikt



**HANS BACHRA**

En dan keren we terug naar het graf van Hans Bachra. Zijn maten zijn inmiddels op de hoogte van zijn overlijden in 1946. Omdat hij geen familie meer had zijn de kosten voor het graf door de militaire overheid betaald. In eerste instantie heeft er een houten kruis op het graf gestaan, dat in opdracht van en bekostigd werd door alle manschappen van 1-13 RI. Het verzoek tot plaatsing van het houten kruis werd gedaan door sergeant Jacobus Koch, wonende Herbenusstraat 17 te Maastricht. Hij betaalde ook de verschuldigde fl. 4,00 voor de vergunning tot het plaatsen van een grafteken. Zijn teruggekeerde maten van 1-13 RI, plaatsen alsnog een grafsteen met de tekst vrienden van 1-13 RI 1948 PAX. Zij hadden hem wel uit het oog verloren, maar niet uit het hart. In het vorige artikel over de grafsteen van Frank Janssen zien we feitelijk hetzelfde. Maten bekommeren zich om hun overleden collega, zelfs na vele jaren. Dat laat de band zien, dat we er altijd zijn voor elkaar, Voor elkaar, Altijd.

# KLAVER GO GO EN ANDERE ZAKEN



Tekst en Foto's | Kap bd Ben Oltmans en archief Regiment

## OPLEIDING EN PLAATSING

Het is al weer vele jaren geleden dat ik werd opgeroepen voor mijn militaire dienst. Ik had behoorlijk wat jaren uitstel gekregen vanwege mijn studie en ik was 26

toen ik na het behalen van de studie mij ging melden. Dat was in juli 1979. Ik ben opgegroeid in Amersfoort en redelijk bekend met kazernes en tot mijn grote vreugde moest ik mij melden de School Reserve Officieren Cavalerie. De school was slechts een half uurtje van mijn huis. Dat was boffen! De SROC verzorgde de opleiding tot C-tankpeloton en verkenningspeloton voor zowel de cavalerie als infanterie. Gedurende de opleiding hadden we allemaal een zwarte baret en

pas na de uiteindelijke plaatsing werd de keuze gemaakt voor groen of zwart. Mijn PC vertelde me dat ik genoeg 'gematst' was met een opleiding zo dicht bij huis en werd ik zo ver mogelijk geplaatst voor de actieve plaatsing als PC, in Seedorf bij het 42e BLJ. Ik moest wel wennen aan het idee, maar veel tijd was er niet voor en vertrok ik met de bus uit Zwolle naar Seedorf. Die ging voor de eerste maal over de bekende Bundesstrasse 213, die ik daarna nog vele malen heb mogen zien. In Seedorf aangekomen mijzelf geïnstalleerd in het officiershotel en kennis gemaakt met de dienstplichtige kornetten en vaandrags. De volgende dag opwachting gemaakt bij het 42e BLJ. Het verkenningspeloton was organiek ingedeeld bij de SSV Cie en had een link met de S2. In die tijd was de Overste Kort bataljonscommandant. Kap vd Made was C-SSV Cie en de Elnt Jan Tukker was Plv CC. De SSV Cie was een beetje allegaartje voor wat betreft het personeel. Dat kwam omdat er verschillende pelotons

in voorkwamen zoals BEVO, ONH, GNK en zelfs de Kapel. Dat was een groot verschil met de A, B en C Cie, dat waren echte "strijdbare" manschappen. Namen uit die tijd zijn Kap. Verberkmoes, Kap. Damen, Kap. v.d. Gaag en Kap. Jeurissen.



## HET VERKENNINGSPELITON

Van mijn eerste kennismaking met het peloton herinner ik mij gemengde gevoelens. Dat kwam omdat het peloton een tijd geen Vaandrig had gehad en de PS Sgt1 John Schouw had een tijdje het peloton 'gerund' en moest nu tweede viool spelen. In het begin was het dus aftasten wie wat ging doen,

maar we hebben goede afspraken gemaakt. Het Verk. peloton was een mengelmoes van mensen. Dat kwam omdat het peloton organiek was voorzien van een gevechtsveldradar, de ZB298. Om die te bedienen moest je wel een goede opleiding afgemaakt hebben en dat zorgde ervoor dat er soldaten in het peloton waren die volgens mij minimaal HAVO/Atheneum hadden. Dat waren in enkele gevallen soldaten die kritisch waren ten aanzien van de dienstplicht. Mijn dagelijkse uitdaging was dan ook er voor te zorgen dat men op tijd klaar was voor het bataljons appel omdat enkelen niet bijzonder gemotiveerd waren om in de pas te lopen. Als ik kijk naar de plaatsen waar mijn soldaten destijds woonden, dan zie ik in mijn pelotonsoverzicht grote plaatsen als Amsterdam, Rotterdam, den Haag maar ook in Venlo, Uden, Denekamp. Die variëteit in woonplaats en verschillende opleidingsniveaus vertaalde zich in het diverse gedrag van de sg'ten en soldaten en vereiste >>





een stijl van leidinggeven die varieerde van 'niet praten maar doen' tot het uitleggen waarom het redelijk was om op tijd op te staan en de PSU kast netjes te houden. Na mijn diensttijd ging ik bij de Hollandse Signaalapparaten werken en kreeg ik veel kennis op het gebied van radar en later begreep ik hoe de ZB298 werkte, iets wat ik tijdens mijn diensttijd niet echt lukte.

## ORGANISATIE EN OPLEIDING

In het volledig op oorlogssterkte peloton had ik als ik me goed herinner 25 manschappen, 5 Landrovers, 3 YPR's en een (Moto Guzzi) ordonnans. Bewapening was UZI, FAL, Mag en .50 en dienstpistool. Een van de kerntaken van het verkenningspeloton was de voorwaartse waarneming met daarbij vijandherkenning. Ik herinner me de inspectie die een keer per jaar plaats vond waarbij iedereen in het peloton getest werd op de (Warschaupact) vijandherkenning. Dat was best wel een behoorlijke activiteit want weken voor de inspectie moest ik les geven met dia's en aangeven hoe je bijvoorbeeld aan een achterlicht kon herkennen of die van een T55 tank of iets anders was. Ook kwamen de diverse uniformen van de Warschaupact krijgsmachten aan de orde. Gelukkig was het resultaat na de testen goed en de S2 blij. Met het peloton wel een boeiende

tijd gehad. Dat kwam omdat we naast het operationeel zijn, ook regelmatig werden uitgenodigd om als oefenvijand op te treden. Dat was een welkome afwisseling van het reguliere kazerneleven dat bestond uit klassikale trainingen, sport, een enkele keer oefenen handgranaat gooien. De plek hiervoor lag aan de overkant van de kazerne, buiten de poort. Niet iedere soldaat was bij met die activiteit.



## KLAVER GOGO

De grootste oefening die ik me kan herinneren was 'Klaver Go-Go'. Bij deze 4 DIV NATO oefening werden we onder bevel (ob) gesteld bij het 45 Painfbat (Oranje-Gelderland). Dat was van 17-26 maart 1980. Aan deze oefening namen 10.000 man en 3000 voertuigen deel. Bij deze oefening streden de 43-ste brigade uit Havelte van generaal A. P. A. van Daalen en de 42-ste van generaal J. A. van Buren tegen elkaar, gesteund door eenheden van het in Seedorf gelegerde 41ste van generaal A. L. Hijmans. Ik herinner me van Gen. Hijmans de bijzondere wijze waarop hij tijdens de briefing de toehoorders individueel toesprak. Het gevechtveld bij Klaver Go-Go was zo'n 100 bij 60 km groot en de verspreiding van mijn groepen zorgde ervoor dat ik soms delen van mijn peloton gewoon kwijt was omdat radiocontact niet altijd mogelijk was. De schadecommissaris had het ook druk omdat de Amerikaanse M60 tanks zich graag in een rechte lijn van A naar B verplaatsten waardoor Duitse boeren hun land ongevraagd omgeploegd zagen. Klasse 1 liet soms te wensen over en gelukkig konden we bij de lokale middenstand de voor-



raden aanvullen en was het hebben van een ordonnans heel handig. Onze activiteit bestond voornamelijk uit het verplaatsen van de pelotonsvoertuigen en het innemen van posities. Om als vijand herkenbaar te zijn hadden we een wit bord met gele driehoek op de voertuigen. De andere grote oefening waar we aan deelnamen was "Weser Sprong". En dan waren er nog enkele schietseries. Ik herinner me nog de strenge koude tijdens een van deze oefeningen waarbij de soldaten een kuil in de grond moesten graven en onderin werd dan stro gelegd ter isolatie. Over de kuil kwam dan de puipent.



### LEVEN IN SEEDORF

Op 10,11 en 12 oktober was er het ouderweekend voor de SSV-Cie. We hadden een leuk programma met demo's op de hindernisbaan, bezichtigen van militaire wapens in de B.O.G, parachutespringen en een feest op de zaterdagavond in het kpl casino. Gelegerd zijn in Seedorf had zo zijn voor- en nadelen.

Een van de voordelen was dat de manschappen veel samen waren, wat de team spirit bevorderde. Eenmaal in de vier weken naar huis zorgde ervoor dat je in de weekenden of op de kazerne of er buiten was. Zaterdag om 12:00 moest je je wel melden bij de Cie. Op zaterdagmorgen was de traditionele bataljonsloop.



Nadelen waren er natuurlijk ook en het ver van huis zijn zorgde voor spanningen en dat de drank goedkoop was kon je op maandagmorgen goed merken. Op 22 oktober werd ik stijlvol beëdigd tot Tweede-luitenant en op 31 oktober ging ik met groot verlot. Nog steeds ben ik trots om een Limburgse Jager te zijn geweest en hebben die 12 maanden in Seedorf veel voor mij betekend.





**Luitenant-Kolonel Speelman leidt het 2e Bataljon van Linie in Waterloo.**

## NEDERLANDSE DAPPERHEIDSONDERSCHIEDINGEN NA 1813 UITGEREIKT AAN (LATERE) LEDEN VAN HET REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Bij de oprichting van het Koninkrijk der Nederlanden in 1813 en ook de vorming van een krijgsmacht heeft de toenmalige Koning Willem I besloten zijn militairen ook te kunnen eren voor hun dapperheid op het gevechtveld. Dat kwam duidelijk tot uiting na de grote slag bij Waterloo waar velen, waaronder leden van ons stamregiment Phaff, inmiddels genaamd 2e Bataljon van Linie blij hebben gegeven van hun dapperheid. Daarvoor de Militaire Willems Orde verwierven. In latere jaren werd het decoratiestelsel uitgebreid mede door strijd, die in het vm Nederlands Indië werd gevoerd en de strijd gedurende de Tweede Wereld Oorlog. Zo heeft het Staatshoofd de mogelijkheid zijn dapperen te eren.

Ook nu hebben onze beide Regimentsgenoten, overste Herman Vaalburg en overste bd Hans Boetier, beide kenners van het decoratiestelsel zich verdienstelijk gemaakt om een overzicht van de dapperheidsonderscheidingen op te stellen. Overste Boetier heeft ook wederom uit zijn archief de gerelateerde afbeeldingen beschikbaar gesteld. Beiden zijn lid van de Studiekring Ridderorden en Onderscheidingen ([www.vereniging-sro.nl](http://www.vereniging-sro.nl)). En dank aan Mark Schaftenaar voor de informatie betreffende 2e Bat van Linie.

### MILITAIRE WILLEMS ORDE

Bij Wet van 30 april 1815 no. 5 (Staatsblad 33) werd de Militaire Willems Orde ingesteld. Een wit geëmailleerd kruis met op de armen de woorden VOOR - MOED - BELEID - TROUW. Hiertussen een Bourgondisch uit groene lauriertakken bestaand kruis. De voorzijde heeft een gouden vuurslag, de keerzijde een blauw geëmailleerd medaillon met in het midden een W. Alles gedekt door een gouden koninklijke kroon. Het lint is oranje met twee smalle donkerblauwe banen.

De Willems Orde bestaat uit 4 klassen:

- Ridder Grootkruis (of 1e klasse) bestaand uit sjerp en borstster.
- Ridder Commandeur (of 2e klasse) bestaand uit halskruis en borstkruis.
- Ridder 3e klasse, de kruis is van goud vervaardigd
- Ridder 4e klasse, het kruis is uit zilver vervaardigd.

Aan de Orde is tevens een Eresabel verbonden welke 106 keer is uitgereikt. De laatste keer in 1927.

*Tekst van het Koninklijk Besluit betreffende de toekenning van de Militaire Willems Orde aan de officieren en manschappen van het 2e Bataljon Infanterie van Linie [KB 11-08-1815 No 17]*

*"Wij Willem, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz, enz, enz. Hebben goedgevonden en verstaan ten vervolge op onze Besluiten van den 8 Julij II No 15 en 18 Julij II No 68 en 69 de Militaire Willems Orde te doen de navolgende benoemingen Artikel 1 [...]*



*Bij het Bataillon Infanterie van Linie No 2*

**Tot Ridder van de derde klasse**

*Lkol Speelman*

**Tot Ridders van de vierde klasse**

*De Kapiteins Roest, Veeren, Graaf van Nassau, Charron de St Germain.*

*De 1e Luitenants Akersloot van Houten, Van Hasselt, Morre, Anemaet.*

*De 2e Luitenant Umbgrove.*

*De Adjudant-Onderofficier Bassing.*

*Den SergeantsMajor J.D. Sanering, van Beest, H.Muller, L.van Beek.*

*De Sergeants N. van Wijk, P. Michel, H. Kochler, P. Almekinders, B. Bartels, L. Gerardie, F. Guijken,*

*J. Coster, P. Haarhuis, J. Bosman. De Fourier van de Waaijfoort De Kadet Korporaal A. Heijstek*

*De Korporaals M. Weckweerd, M. Rijnhard, J. de Veij*

*De Flankeur F.S. oua De Flankeurs W. Smets, J. van Lak, A. Roodt, J. Arbusch. De Fuseliers J. Droeglas, C. Muller, H. Delbogen, J. van Bruine, B. de Hoog [...]*

*Artikel 4 De inhoud dezès zal worden gebracht ter kennis van een iegelijk der benoemden; van het Departement van Oorlog tot deszelfs informatie en narigt, en van den Kanselier der Militaire Willems Orde met autorisatie op dezer laatsten om aan de voorschrevene Ridders der onderscheidene Klassen hunne decoratien zodra mogelijk te doen toekomen.*

*'S Hage den 11 Augustus 1815 Getekend Willem.*

**Gedecoreerden RLJ:**



Sld Beekman B  
1940 Wessem,  
17 Grensbataljon (postuum)



Sld Slegers C.J.H.  
1940  
Grubbenvorst III-26 RI



Tlnt Bakker G.  
1948  
4-2 RI, Ned- Indië (postuum)

Elnt Bavinck K. - 1948 - Ned- Indië (Later Kap C-Bcie 42 BLJ)

Elnt KNIL Faber J.C.A. - 1942 - Ned- Indië (Later Lkol en Reg Cdt RLJ)

Lkol KNIL van Santen A. - 1949 - Ned- Indië 1947 -1948 (Later C-432 BLJ)

**MEDAILLE VOOR MOED EN TROUW**

Ingesteld per KB no. 102 van 24 januari 1839 door Koning Willem I ter beloning van Inlandse soldaten voor uitstekende daden in Nederlands-Indië verricht. De medaille bestaat in 2 klassen, zilver en brons. Tevens is de medaille in twee talen uitgegeven: Javaans en Maleis. De medaille werd toegekend door de Gouverneur-Generaal van Nederlands-Indië.



**KRUIS VOOR MOED EN TROUW**

Ingesteld per KB no. 63 van 7 maart 1898. Het kruis verving de bovenvermelde medaille voor moed en trouw. Het betreft een door koninklijke kroon gedekt kruis van vier armen verbonden door een krans van eikenloof en laurierbladen. Tussen de armen twee gekruiste klewangs. In het midden een medaillon met aan de voorzijde de Nederlandse Leeuw en aan de keerzijde de woorden KONINKLIJK HULDEBLIJK in Javaans of Maleisische tekst. Op de armen aan de voorzijde is vermeldt VOOR - MOED - EN - TROUW. Dezelfde tekst in het Javaans of Maleisisch staat op de keerzijde. Het lint is gelijk aan dat van de MWO.







**KROON VOOR  
EERVOL VERMELDEN**

Ingesteld per Koninklijk Besluit no. 20 van 8 september 1877. Het is een verguld zilveren kruis, 23 mm groot welke gedragen wordt op het lint van het kruis voor belangrijke krijgsverrichtingen. Is de drager meerdere keren eervol vermeldt, dan wordt er een cijfer 2 of 3 los onder de kroon op het lint gedragen. Personen die eervol vermeldt zijn tijdens de Tiendaagse veldtocht en voor 1877 in Nederlands Indië ontvingen, voor zover nog in leven, ook de kroon en het kruis voor krijgsverrichtingen.

Deze onderscheiding is ingesteld om militairen die sinds 1815 nog niet voor een benoeming in de Militaire Willems Orde in aanmerking kwamen en per dagorder eervol werden vermeld te onderscheiden. Pas in 1877 werd een zichtbaar ereteken ingesteld welke toch zo'n 4.500 keer verleend is. In de tweede wereldoorlog werd deze kroon op het lint van de Bronzen Kruis en Vliegerkruis gedragen. In 1944 is deze onderscheiding vervangen door de Bronzen Leeuw.

**BRONZEN LEEUW**

Ingesteld bij KB van 30 maart 1944. De decoratie is een kruis met 4 afgeronde armen. In het centrum de Nederlandse Leeuw met zwaard en pijlenbundel. De keerzijde is glad. Het is lint is verdeeld in 9 banen, afwisselend blauw en oranje. Bij meerdere toekenningen wordt op het lint een cijfer 2, 3 enz. gedragen.

**Gedecoreerden RLJ:**

Soldaat Dekkers P.P.H. - 1940 - Broekhuizen III-26 RI  
Soldaat van Gelder S. - 1940 - Katwijk 3-II-26 RI  
Soldaat 1 van Dal F.J. - 1947 - Tasikmalaja NOI  
En 19 anderen behorende tot onze Stamregimenten

Kap Jans L. - 1951 - Nederland - Verzetswerk OD 1944-45 (later Kap Adj RLJ)  
Tijd Sgt1 Klein W. - 1953 - NDVN, Korea (later Elnt PC LAV pel 101 MIDCie)  
Vdg Schreuders LC - 1949 - Ned- Indië, actie januari 1948 (later Maj S3 42 BLJ en Kol C-KMS)



**VERZETSSTER OOST AZIË 1942-1945**

Ingesteld bij KB van 26 oktober 1948 ter beloning van bijzondere verdiensten verricht op de door Japan bezet of Japans gebied in Oost-Azië. Het teken is van brons en ziet er uit als een vlammende zespuntige ster met in het midden een vlammende zon waaromheen vermeldt staat: 'De Geest overwint'. De keerzijde is glad met de woorden "Maart 1942 - Augustus 1945".

**Gedecoreerden RLJ:**

Kap de Loo Th.H. - 1942 - Ned Indië (later Lkol en Reg Cdt RLJ)  
Elnt de Vries K.A. - 1943 - Burma (later inged bij RLJ)  
Elnt Walboom L.T. - 1943 - Burma (later BC 42 BLJ)



**BRONZEN KRUIS**

Ingesteld bij KB van 11 juni 1940. De decoratie is een bronzenkruis met aan de voorzijde een gekroonde W omgeven door lauwer en eikenloof. De keerzijde heeft ook deze krans met in het midden het jaartal 1940. Op de armen van het kruis staat 'Trouw aan Koningin en Vaderland'. Het lint is oranje met een smalle blauwe middenbaan. Bij herhaalde toekenning wordt op het lint het cijfer 2, 3 enz. gedragen.

**Gedecoreerden RLJ:**

Kpl Detrie A.C.H. - 1940 - Borgharen 13 Grensbat ( postuum)  
Dpl Sgt Clevis P.J.J. - 1940 - Katwijk a/d Maas II-26 RI (postuum)  
Tijd Sgt Breeman S.A. - 1947 - Sumatra 4-2 RI  
En 131 anderen behorende tot onze Stamregimenten

Kap Antoni J.L.H.A. - 1940 - Dordrecht (later Kol en Reg Cdt RLJ)  
Elnt Jhr A.W. Snoeck - 1952 - NDVN Korea (ook US Bronze Star medal)  
Tijd Maj Tack G.N. - 1951 - NDVN Korea (ook US Silver star en Bronze star, later BC 42 BLJ)



**KRUIS VAN VERDIENSTE**

Ingesteld bij KB van 20 februari 1941 no. 1. Een kruis met vier rechthoekige armen, waarbinnen een gekroonde W en waaronder een lauwerkrans ligt. De keerzijde heeft het opschrift 'voor verdienste' en een Nederlandse Leeuw. Het kruis is van brons gemaakt. Het lint is blauw met een dunne oranje middenbaan. Bij herhaalde toekenning wordt op het lint het cijfer 2, 3 enz. gedragen.



**Gedecoreerden RLJ:**

Limburgse Jager 1kl Kloek J.J. - 2004 - Irak 42BLJ  
 Limburgse Jager 1kl Jongbloed E.R. - 2004 - Irak 42BLJ



**VLIEGERKRUIS**

Ingesteld bij KB van 28 augustus 1941. Een vierarmig zilver kruis met op de voorzijde een vliegende adelaar.



Op de rand staat vermeldt: 'Initiatief - Moed - Volharding'. Boven de adelaar het jaar 1941 en de Koninklijke kroon. De keerzijde is glad. Het lint is een diagonaal gestreept in de kleuren oranje en wit.

**VERZETSHERDENKINGSKRUIS**

Het Verzetsherdenkingskruis is geen koninklijke maar een nationale onderscheiding, die werd ingesteld bij Koninklijk Besluit (nr. 104) op 19 december 1980 ter gelegenheid van de 35ste herdenking van de bevrijding. De onderscheiding is bestemd voor deelnemers aan het verzet tegen de bezetters van Nederlands grondgebied in de Tweede Wereldoorlog.



Bij Koninklijk besluit nr 54 van 17 juni 1971 werd aan de Vereniging 1-11 RI het predicaat "Koninklijke toegekend". Het betreffende kruis is toegekend aan de **Koninklijke Vereniging van het 1e Bataljon 11e Regiment Infanterie** voor het verzetswerk dat vele leden van dit Oorlogsvrijwilliger bataljon in de periode 1940-1945 hebben uitgevoerd in de provincie Overijssel. Het kruis is op maandag 14 december 1987 door de Vice-Admiraal bd E. Roest uitgereikt. Het kruis is vervolgens aan de toenmalige Regimentscommandant Lkol W.F. Fontein overgedragen ter oplegging bij het Regiment. Nu opgelegd in de Historische Collectie RLJ te Oirschot.



# GROOTS SLOT AAN INITIATIEF VAN REÛNIE-ORKEST LIMBURGSE JAGER

## Ode aan alle helpers in de zorg tijdens de coronapandemie Danke Allemaol!

Tekst | Frans Stoffels - Foto's | ROLJ

Als dank aan alle medewerkers, van hoog tot laag, in de zorg, verpleegafdelingen, intensive-care, ambulancedienst, brandweer, politie, defensie en alle vrijwilligers werd in samenwerking met TV-Ellef een concert gegeven bij restaurant Aod Thoear in Thorn.

Tijdens een Tour de Limburg op zaterdag 11 september werden vijf plaatsen getraakteerd op een mini-concert. De eerste plaatst ,die al vroeg in de ochtend werd aangedaan was Kasteel Vaeshartelt in Maastricht. Van daaruit ging het naar Kasteel Stein met zijn ruïne. De volgende locatie was Zuyderland Medisch Centrum Sittard-Geleen en van hieruit naar Geysteren om daar op de Kasteelruïne te concerten en het laatste concert van die dag werd gegeven op De Borggraaf in Lottum. Het was een vermoeiende dag, maar iedere deelnemer ging tenslotte vol- daan naar huis.

Omdat er in de ca. 4000 inwoners tellende plaatsje Kessel in de aanvang van de coronatijd zo ontzettend veel mensen slachtoffer van corona geworden zijn, was het ROLJ van mening om in deze plaats, op het prachtige Kasteel De Keerberg, het slotconcert van de Ode aan alle helpers in de Zorg te laten plaats vinden.

Zondag 19 september was het dan zover. Op de trappen van het kasteel werd eerst een foto van het complete Reünie-Orkest samen met hun gasten , Regimentscommandant Lkol Plender, de Regimentsadjutant Theunissen, de Ereleden Ikols. Tummers en. Vroom, Erekapelmeester Liew-On, Medeoprichter van der Klauw gemaakt. Daarbij ontbraken zeker niet de schellenbomen die voor deze gelegenheid uit het museum in Oirschot waren gehaald op verzoek van de RC en het Regimentsvaandel dat door twee Limburgse Jagers in gala-uniform werd begeleid.

Het ROLJ nam op de kiosk plaats en onder een stralende zon werd het concert in de tuin van het kasteel voor een ruim 400 belangstellenden geopend met, uiteraard de Limburgse Jagersmars. Voor deze keer, met veel enthousiasme en dankbaarheid, gedirigeerd door Erekapelmeester Alwin Liew-On.



Na het openingswoord door Voorzitter Math van Sloun werden tijdens het eerste deel van het concert werken ten gehore gebracht zoals Leichtes Blut, Sweet Caroline en Abschied der Slavin. Het slot van het eerste concertgedeelte kwam voor rekening van het Kessels Mannenkoor Aodemnoët o.l.v. Ron Hanssen. Na van een verfrissing genoten te hebben ging het verder met o.a. Amor Waves, Catalunya en One Moment in Time, onderbroken door een live interview dat gehouden werd door onze voorzitter met de huisarts en één van zijn assistentes. Met dit gesprek werd duidelijk hoe groot de nood en de ellende geweest is in Kessel tijdens de coronaperiode. Als passende afsluiting van dit interview voerde het orkest de Coronakoraal uit: Een "Ode aan de helden in de zorg" waarvan de tekst in Limburgs dialect werd

samengesteld en op aangrijpende wijze uitgesproken door onze 2e dirigent Piet Aben. Aan het eind van dit prachtige dankjewel concert werd door het mannenkoor, begeleid door het ROLJ, het "Kessels Volkslied" Mien Dörp ten gehore gebracht. Het spreekt voor zich dat dit lied uit volle borst werd meegezongen. Dat was ook het geval bij de slotmars "Limburgse Jagers" die na het dankwoord van de voorzitter werd gespeeld en waarbij het zwaaien met witte zakdoekjes een mooi beeld opleverde.

## AFSCHIED KAPITEIN MARTENS ALS S1

Op 1 mei vorig jaar heb ik de kans gekregen om uw Regimentskapitein te worden. Ongeveer één jaar eerder ben ik in contact gekomen met adjudant Johan van de Voort en hebben we gesproken over de invulling van de functie waarbij ik deels hoofd operationele personeelszaken en deels Regimentskapitein ben. Na een korte periode van intern beraad heb ik ja gezegd. Niemand kon toen vermoeden dat COVID alles anders zou maken.



Wanneer ik start aan mijn functie is COVID twee maanden aanwezig in Nederland. Hoe gaan we om met COVID, welke oefeningen kunnen doorgaan en met welke beperkingen? Hoe houden we de risico's voor ons personeel beheersbaar en hoe houden we onze mensen inzetbaar als we ze naar huis sturen om vooral niet ziek te worden?

Het organiseren van Regimentsactiviteiten is op dit moment niet mogelijk. En de COVID-onzekerheid blijft ongeveer anderhalf jaar lang bestaan. Gelukkig is er steeds meer mogelijk en kunnen activiteiten zonder of met een klein aantal bezoekers doorgaan. Het uitblijven van activiteiten geeft wel de kans om andere projecten mee op te pakken. Zo heeft het Heimbetrieb een update gekregen en is onder leiding van adjudant Van de Voort echt prachtig geworden. Onze nieuwe website is gelanceerd en is een mooi, goed toegankelijk platform geworden met heel veel mogelijkheden voor de toekomst. Ook is deze relatief rustige Regimentsperiode benut om de orga-

nisatie achter het Regiment toekomstbestendig te maken. Van één vereniging en één stichting zijn we naar één organisatie, de SVRLJ, getransformeerd. Samen met lkol bd. Cees van der Ploeg en adjudant bd. Marijn Verbaant hebben wij een organisatie gebouwd die klaar is voor de toekomst. Ik wil beide heren danken voor hun inzet, prettige samenwerking en prachtig eindresultaat. Gelukkig hebben we in oktober weer kunnen beëdigden met relaties. Het is goed om te zien dat we het thuisfront weer kunnen betrekken in ons werk. Naast een aantal grote projecten zijn er ook tal van kleine voorbij gekomen. Het uitreiken van mobilisatie oorlogskruizen, herdenking van gevallen kameraden, relatie dag geschenken, afscheid van Gouverneur Bovens, de herinneringsmedailles inzet en ga zo maar door. Allemaal bijzonder en samen met lkol Ron Plender en adj. Gerard Theunissen hebben we gekeken naar wat allemaal wel mogelijk is. Twee bovengenoemde en adjudant Johan van de Voort niet te vergeten wil ik dan ook vooral bedanken voor hun nooit aflatende inzet, het denken in mogelijkheid, begeleiding en het welkom heten in familie De Jager. Ook wil ik maj. bd. Jan Bijl, adj. bd. Marijn Verbaant, SM Ramon Schoonbrood en kpl1 Sayen van Mieghem danken voor hun inzet op de sectie S1. Zij verzetten veel 'onzichtbaar' werk ten goede van ons Regiment. Dank jullie wel.

Op 1 januari start ik aan mijn nieuwe functie, compagniescommandant van onze C-'EAGLE'-compagnie. Ik wil mijn opvolger kapitein Mark van den Heuvel heel veel succes wensen, ik hoop dat hij weer gewoon naar Limburg kan en kansen met twee handen kan aangrijpen zonder allemaal COVID-beperkingen. Ondanks dat het een bijzondere anderhalf jaar zijn geweest heb ik ervan genoten en zonder jullie, de mensen van ons Regiment, was dat niet gelukt. Dank daarvoor en tot snel.

Voor elkaar, Altijd!

Kapitein Bart Martens



## DE KRACHTEN GEBUNDELD

Afgelopen zomer is de samensmelting van de Stichting Regiment Limburgse Jagers en de Veteranen Vereniging Regiment Limburgse Jagers een feit geworden. Onder leiding van een dagelijks bestuur zullen de kernelementen van de Stichting en de Veteranenvereniging samen verder doorgaan onder de naam Stichting en Vereniging Regiment Limburgse Jagers (SVRLJ), waarbij de eigen karakters en bijzonderheden van de onderdelen geborgd blijven. In gezamenlijkheid zullen we een krachtigere en flexibelere organisatie worden waarbij de primaire zorg voor Veteranen in de vorm van Erkenning, Waardering en Zorg, de relatie met de donateurs van de Stichting en de provincie Limburg en het behoud van ons culturele Limburgse Jagers erfgoed in de vorm van de Historische Collectie en het Reünieorkest de belangrijkste pijlers zullen zijn.

Als nieuwe voorzitter van het dagelijks bestuur ben ik dankbaar voor het vertrouwen dat de Regimentscommandant, de beide besturen en de leden in mij gesteld hebben om de rollen van zowel kolonel Leo de Lange als Luitenant-kolonel (bd) Nico Vroom te mogen verenigen en uit te voeren. Zelf heb ik van 1987-1992 en van 2002-2005 bij 42BLJ in Seedorf mogen dienen als onder andere C-Acie en BC. In die laatste hoedanigheid heb ik het bataljon mogen transformeren naar 42(NL)Battlegroup en mogen leiden in 2004 tijdens de inzet in de provincie Al Muthanna in Irak.

Op dit moment past mij bescheidenheid en gaat mijn dank vooral uit naar mijn voorgangers en de vrijwilligers die - niet alleen in het bestuur maar ook daarbuiten - zoveel voor het Regiment betekenen. Hoewel ik niet van de zogenaamde '100 dagen' ben (je bent ervan of niet), zal het voor mij, het bestuur en het dagelijks bestuur nog even wennen zijn om in de nieuwe samenstelling echt het verschil te gaan maken. Dat neemt niet weg dat we nog steeds volop bezig zijn met lopende zaken zoals de nuldelijns ondersteuning, de website en de historische collectie, de voorbereiding van bijvoorbeeld de Phaff dag op 23 november en door Corona uitgestelde zaken zoals de Balkan Reünie weer in gang te zetten. Ik hoop u binnenkort te zien op één van de komende activiteiten.

Met Limburgse Jagersgroet,

Richard van Harskamp  
Kolonel der Limburgse Jagers  
Voorzitter SVRLJ



## DONATEURS

De Stichting maar ook de Veteranen Vereniging doen ook nu weer een beroep op U, als (oud) limburgse jager of belangstellende om ons financieel te steunen met een donatie aan de Stichting, danwel lid te worden van de Veteranen Vereniging. Zeker met de grote kosten die de ontwikkeling van de website met zich brengt heeft gebracht hoop ik op Uw genereuze steun .

Uiteraard danken we de donateurs, die onze Stichting ook dit jaar al weer hebben gesteund. Ik hoop dat diegenen die nog niet hebben gedaan dat ook doen. Alleen dan kunnen we dit magazine, de nieuwe website, bijeenkomsten ed bekostigen. Derhalve een oproep aan allen.

**Graag Uw donatie (richtbedrag €12,50) op NL53 RABO  
01423.59.696 tnv Stichting RLJ te Horst donatie 2021 graag met  
naam en adres. Kan nu ook eenvoudig via de Website per Ideal  
Zie blok Stichting Regiment Limburgse Jagers.**

Bent U veteraan wordt dan lid van de Veteranen Vereniging Regiment Limburgse Jagers > zie de huidige website onder VVRLJ/ aanmelden.



Begiftigd met de Ere-penning van de Provincie Limburg, 11 juli 2017

#### WAPENFEITEN / VAANDELOPSCHRIFTEN

**Breda** 1813, **Naarden** 1814, **Quatre-Bras** 1815, **Waterloo** 1815, **Tiendaagse Veldtocht** 1831, **Citadel van Antwerpen** 1832, **Venlo** 1940, **Roermond** 1940, **Zutphen** 1940, **West- en Midden-Java** 1946-1949, **Noord-Sumatra** 1947-1949, **Uruzgan** 2007

#### OVERIGE ONDERSCHIEDINGEN

ERE-PENNING van de Provincie Limburg 2017  
FAHNENBAND Bundesrepublik Deutschland 2006

#### INZET VANAF 1950

**Koude oorlog** 1950-1989 (Seedorf 1963-2006), **Vm Joegoslavië** 1995-2003: **UNPROFOR-4** (Acie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ BCie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003, **Irak** 2004, **Afghanistan** 2007-2010, **UNPROFOR-4** (A-Cie) 1995, **IFOR-1** 1996, **SFOR-4** 1998, **SFOR-8** (A+ B-Cie) 2000, **KFOR-2** (Verkpel) 2000, **SFOR-11** 2001, **SFOR-15** (C-Cie) 2003, **SFIR-3** 2004, **Fahnenband Bundesrepublik Deutschland** (Seedorf 1963- 2006), **ISAF TFU III** 2007, **TFU VIII** (A-Cie) 2008, **TFU IX** (B-Cie) 2009, **TFU XII** 2010, **Curaçao** 2011-2014: **CidW 6** (A-Cie) 2011, **CidW 7** (B-Cie) 2011, **CidW 16** (C-Cie) 2014, **Mali**: 2017 **MINUSMA** (A, B, C, D Cie) 2015, **Enhanced Forward Presence Litouwen**: 2018-2019 (B-en ACie), **Afghanistan RMS** DCie, CCie, BCie, ACie, **Iraq CBMI** Trainingsmissie DCie, CCie, BCie en Acie, **Iraq CBMI** Force Protection Erbil International Airport CCie

#### ZUSTER REGIMENT

**Regiment Chasseurs Ardennais** te Marche-en Famenne, België, Lkol BEM V. Douniaux

#### REGIMENTSOUDESTE

Brigade-generaal R.J. Querido

#### REGIMENTSRAAD

RC Lkol R.Plender, RO Bgen R.J. Querido, RegAdj G. Theunissen, Reg Kap B. Martens secr, Kol R.H. van Harskamp, Maj bd J. Pluijmen, Lkol bd C.J.M. van der Ploeg.

#### STICHTING & VERENIGING REGIMENT LIMBURGSE JAGERS | SVRLJ

**Ereleden:** Mevrouw M. van der Hoeven, Kap bd K.G.M van Dreumel, Lkolm bd C.J.M van der Ploeg • **Bestuur** • **Voorzitter:** Kol R.H. van Harskamp • **Secretaris:** Lkol bd C.J.M. van der Ploeg • **Penningmeester:** Maj bd J. Pluijmen • **Activiteiten:** Kap bd F.J.W.M. van Hoof • **Administratie:** Aooi G.W.J.M. Geven • **Communicatie:** Aooi bd M.M.B.G. Verbaant • **GORKKL VP:** Maj bd J. Bijl • **Historie:** Kap L.J. Leeuwenburg • **NOS & WebwinkelRLJ:** Kap bd D.J. Villanueva  
Secretariaat p/a Wervelstraat 32, 5901 VC Horst ( tel 077-3981854 ),  
Reknr IBAN NL53 RABO 01423.59.696 tnv SRLJ  
**Contact Algemeen:** info@limburgsejagers.nl

#### HISTORISCHE COLLECTIE REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Bezoek elke dins- en donderdag van 10.00-15.00 via wachtgebouw De Ruyter van Stevenick kazerne te Oirschot, aanmelden per e-mail: jmhvanommen@gmail.com hc@limburgsejagers.nl  
**Conservator Historische Collectie RLJ:** Lkol bd J. van Ommen  
**Medewerkers HC:** Wmr bd R.H.N. Daemen, Elt bd E. Brakel, LJer bd H. Pook, Kpll bd L. van Es, Lkol bd N.C.S.Vroom  
**Medewerker beeld en geluid:** Kpl1 bd Chris van Straaten (foto@limburgsejagers.nl)  
**Medewerker Muziek:** LJ bd R. Jennen

#### VERENIGING REÛNIEORKEST LIMBURGSE JAGERS | ROLJ

**Repetitielokaal:** zaal Linne  
**Voorzitter:** LJer bd M. van Sloun  
**Dirigent:** Dhr Stoffels  
**Website:** www.limburgsejagers.nl/ROLJ  
**Contact:** rolj@limburgsejagers.nl

#### TAMBOER- & FANFARE KORPS

LJer bd R. Jennen (MuzSRLJ@limburgsejagers.nl)

#### DEMONSTRATIE-COMPAGNIE

Limburgse Jager bd H.Siddre (hanssiddre1@gmail.com)

#### 432/16 BATALJON

Limburgse JagerJ bd F. Poeth (frankoeth@home.nl)

#### 17 BATALJON

Lkol bd A. van de Loo (a.vanderloo@ziggo.nl)

#### WEBMASTERGROEP EN FACEBOOK RLJ, 42 BLJ, ROLJ, VVRLJ

Via bestuurslid communicatie  
**E-mail:** comm@limburgsejagers.nl

#### UITGEVER | TEKST & BEELDREDACTIE

Lkol bd N. Vroom  
**E-mail:** vroom@home.nl, Tel: 043 364 9639  
P. Volderstraat 103 - 6231 LB Meerssen

Niets in deze uitgave mag worden overgenomen, vermenigvuldigd of gereproduceerd worden zonder schriftelijke toestemming van de redactie of andere auteursrechtbehouders. De Limburgse Jager kan geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de juistheid en volledigheid van alle in deze uitgave opgenomen teksten en beelden. Profileren in de vorm van publiceren en participeren kan niet automatisch de voorkeur bij verwerving inhouden.



